COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.9.2013
COM(2013) 641 final

2013/0314 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

privind indicii utilizaţi ca indici de referinţă în cadrul instrumentelor financiare şi al contractelor financiare

(Text cu relevanţă pentru SEE)

{SWD(2013) 336 final}
{SWD(2013) 337 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Contextul general, motivele și obiectivele propunerii

Un indice este o măsură, de regulă a unui preț sau a unei cantități, determinată din când în când dintr-un set reprezentativ de date subiacente. Atunci când un indice este utilizat ca preț de referință pentru un instrument financiar sau un contract, acesta devine un indice de referință. În prezent, se elaborează o gamă largă de indici de referință folosindu-se diferite metodologii de către diferiți furnizori, de la entități publice la furnizori de indici de referință independenți, specializați.

Tranzacțiile judiciare la care au ajuns mai multe autorități competente cu o serie de bănci cu privire la manipularea indicilor de referință ai ratei dobânzii interbancare LIBOR și EURIBOR au evidențiat importanța indicilor de referință și vulnerabilitățile lor. Acuzațiile privind existența unor tentative de manipulare, de către agențiile de raportare a prețurilor la mărfuri (ARP), a evaluărilor prețurilor mărfurilor fac, de asemenea, obiectul investigațiilor, iar IOSCO a efectuat o verificare a evaluărilor prețului barilului de petrol efectuate de ARP. Integritatea indicilor de referință este esențială pentru calcularea prețului multor instrumente financiare, cum ar fi swap-urile pe rata dobânzii și contractele comerciale și necomerciale, de exemplu creditele ipotecare. În cazul în care un indice de referință este manipulat, acest lucru va genera pierderi considerabile pentru unii dintre investitorii care dețin instrumente financiare a căror valoare este determinată în raport cu indicele de referință. Prin faptul că trimite semnale înșelătoare cu privire la starea pieței activului suport, o astfel de manipulare poate denatura economia reală. Pe un plan mai general, preocupările legate de riscul de manipulare a indicilor de referință subminează încrederea în piață. Indicii de referință sunt susceptibili să fie manipulați în cazul în care, în cadrul procesului de elaborare a indicilor de referință, există conflicte de interese și se exercită puteri discreționare, iar aceste fenomene nu sunt reglementate și controlate în mod corespunzător.

Răspunsul Comisiei la acuzația de manipulare a indicilor LIBOR și EURIBOR a fost, într-o primă etapă, de a modifica propunerile existente de regulament privind abuzul de piață (MAR) și de directivă privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (CSMAD) pentru a clarifica faptul că orice manipulare a indicilor de referință este în mod clar și fără echivoc ilegală și face obiectul unor sancțiuni administrative sau penale.

Cu toate acestea, doar schimbarea regimului de sancțiuni nu va conduce la o îmbunătățire a modului în care indicii de referință sunt elaborați și utilizați; sancționarea nu elimină riscurile de manipulare care decurg din guvernanța inadecvată a procesului de elaborare a indicilor de referință în cadrul căruia există conflicte de interese și se exercită puteri discreționare. În al doilea rând, pentru a proteja investitorii și consumatorii, este necesar ca indicii de referință să fie solizi, fiabili și adaptați scopului pentru care sunt utilizați. Având în vedere considerentele de mai sus, prezenta propunere de regulament fixează patru obiective principale care vizează îmbunătățirea cadrului care reglementează furnizarea și utilizarea indiciilor de referință, precum și contribuțiile aduse la elaborarea acestora:

– îmbunătățirea guvernanței și a controalelor în ceea ce privește procesul de elaborare a indicilor de referință, în special garantarea faptului că administratorii evită conflictele de interese sau cel puțin le gestionează în mod corespunzător;

– îmbunătățirea calității datelor de intrare și a metodologiilor utilizate de către administratorii indicilor de referință, în special garantarea faptului că sunt utilizate date suficiente și exacte pentru determinarea indicilor de referință;

– garantarea faptului că contribuitorii la indicii de referință fac obiectul unor controale adecvate, în special pentru a se evita conflictele de interese, iar contribuțiile lor la indicii de referință fac obiectul unor controale adecvate. Dacă este necesar, autoritatea competentă relevantă ar trebui să aibă competența de a obliga contribuitorii să contribuie în continuare la elaborarea indicilor de referință; și

– să asigure o protecție adecvată pentru consumatorii și investitorii care folosesc indici de referință prin sporirea transparenței, garantarea accesului la căi adecvate de atac și garantarea faptului că se evaluează, de fiecare dată când este necesar, caracterul adecvat al acestor indici.

1.2. Dispoziții existente în domeniul de aplicare al propunerii

În prezent, legislația Uniunii abordează anumite aspecte legate de utilizarea indicilor de referință:

– Propunerea de regulament privind abuzul de piață (MAR)[1], la articolul 2 alineatul (3) litera (d) și la articolul 8 alineatul (1) litera (d), și propunerea de directivă privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (CSMAD)[2] (MAR a fost aprobat politic de Parlamentul European și de Consiliu în iunie 2013) clarifică faptul că orice manipulare a indicilor de referință este în mod clar și neechivoc ilegală și face obiectul unor sancțiuni administrative sau penale.

– Regulamentul privind integritatea și transparența pieței energiei (REMIT)[3] prevede faptul că manipularea indicilor de referință utilizați pentru produsele energetice angro este ilegală.

– Directiva privind piețele instrumentelor financiare[4] prevede ca toate instrumentele financiare admise pentru tranzacționare pe o piață reglementată să poată fi tranzacționate în mod echitabil, ordonat și eficient. Regulamentul de punere în aplicare[5] a directivei prevede în plus că prețul sau altă măsură valorică a activelor suport trebuie să fie fiabil și accesibil publicului.

– Articolul 30 din propunerea Comisiei Europene de regulament privind piețele instrumentelor financiare (MiFIR)[6] (care este în curs de negociere în cadrul Parlamentului European și al Consiliului) conține o dispoziție care prevede autorizarea neexclusivă a indicilor de referință în scopul compensării și tranzacționării.

– Directiva privind prospectul și regulamentul său de punere în aplicare [7]prevăd că, în cazul în care un prospect conține o trimitere la un indice, emitentul ar trebui să indice tipul de elemente subiacente utilizate și detalii privind sursele de unde pot fi obținute informații privind aceste elemente subiacente, sursa de unde pot fi obținute informații cu privire la performanțele trecute și viitoare ale elementelor subiacente și la volatilitatea acestora, precum și denumirea indicelui. Dacă indicele în cauză este

---

1 COM(2011) 651 final 2011/0295 (COD) http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0651:FIN:RO:PDF

2 Bruxelles, 20.10.2011 COM(2011) 654 final 2011/0297 (COD) http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0654:FIN:RO:PDF

3 Regulamentul REMIT: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:326:0001:01:RO:HTML

4 Articolul 40 alineatul (1) din MIFID: http://ec.europa.eu/internal_market/securities/isd/mifid_en.htm

5 Regulamentul de punere în aplicare a MIFID articolul 37 alineatul (1) litera (b) http://ec.europa.eu/internal_market/securities/isd/mifid2_en.htm

6 http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0652:FIN:RO:PDF

7 Directiva 2003/71/CE și Regulamentul (CE) nr. 809/2004, anexa XII, elementul 4.2.2

compus de emitent, acesta din urmă trebuie să includă, de asemenea, o descriere a indicelui. Dacă indicele nu este compus de emitent, acesta din urmă trebuie să clarifice sursa de unde pot fi obținute informații cu privire la indice și, în cazul în care elementul subiacent este o rată a dobânzii, emitentul trebuie să furnizeze o descriere a ratei dobânzii.

– Conform Directivei privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare[8], există un procent maxim de instrumente emise de același organism pe care fondurile OPCVM le pot deține în portofoliul lor. Statele membre pot majora acest plafon până la maximum 20 % pentru investițiile în acțiuni sau în titluri de creanță emise de aceeași entitate, atunci când este vorba de un indice pe care OPCVM dorește să-l reproducă, cu condiția ca indicele să aibă o compoziție suficient de diversificată, să constituie un etalon reprezentativ al pieței la care se referă și să fie publicat într-un mod corespunzător.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

2.1. Consultări

O consultare publică, derulată pe parcursul a trei luni, a fost lansată la 3 septembrie și s-a încheiat la 29 noiembrie 2012. Au fost primite 84 de contribuții din partea contribuitorilor, a furnizorilor de indici de referință și a utilizatorilor, inclusiv din partea burselor de valori, a băncilor, a investitorilor, a asociațiilor consumatorilor, a organizațiilor profesionale și a organismelor publice. Părțile interesate au recunoscut problemele care afectează negativ elaborarea și utilizarea indicilor de referință și și-au exprimat sprijinul larg pentru adoptarea de măsuri la nivelul UE. De asemenea, respondenții au subliniat necesitatea unei coordonări internaționale și a unei calibrări atente a domeniului de aplicare al oricărei inițiative.

ESMA și ABE au examinat în comun deficiențele legate de furnizarea EURIBOR de către EBF-EURIBOR, iar la 11 ianuarie 2013 au lansat o consultare privind Principiile aplicabile proceselor de stabilire a indicilor de referință în UE[9]. Într-o scrisoare din 7 martie 2013, ABE, ESMA și EIOPA au oferit consiliere cu privire la conținutul documentului legislativ propus în lumina acestei activități. Serviciile Comisiei au participat, la 13 februarie 2013, la o ședință publică ESMA-ABE [10] cu privire la Principiile aplicabile proceselor de stabilire a indicilor de referință. Serviciile Comisiei au participat, de asemenea, la ședința publică privind combaterea culturii de manipulare a pieței – acțiune globală post LIBOR/EURIBOR, organizată de către Parlamentul European la 29 septembrie 2012.

2.2. Evaluarea impactului

În conformitate cu politica sa pentru „o mai bună legiferare”, Comisia a efectuat o evaluare a impactului diferitelor opțiuni de politică existente. Opțiunile de politică au inclus opțiuni privind limitarea elementelor care stimulează manipularea, reducerea la minimum a puterii discreționare și garantarea faptului că indicii de referință se bazează pe date suficiente, fiabile și reprezentative, garantarea faptului că riscurile sunt abordate prin mecanisme interne de guvernanță și de control, precum și garantarea supravegherii eficace a indicilor de referință și sporirea transparenței și a protecției investitorilor. Fiecare opțiune de politică a fost evaluată în funcție de următoarele criterii: impactul asupra părților interesate, eficacitatea și eficiența.

---

8 Directiva privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (2009/65/CE), articolul 53

9 http://www.esma.europa.eu/consultation/Consultation-Principles-Benchmarks-Setting-Processes-EU

10 http://www.esma.europa.eu/system/files/2013-150.pdf

Următoarele drepturi fundamentale din Carta drepturilor fundamentale prezintă o relevanță deosebită: respectarea vieții private și de familie, protecția datelor cu caracter personal și libertatea de exprimare și de informare.

Limitări ale acestor drepturi și libertăți sunt permise în conformitate cu articolul 52 din Cartă. Obiectivele definite mai sus sunt conforme cu obligațiile UE de a respecta drepturile fundamentale. Cu toate acestea, orice restrângere a exercitării acestor drepturi și libertăți trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța drepturilor și libertăților respective. Cu respectarea principiului proporționalității, astfel de restrângeri pot fi aplicate numai în cazul în care sunt necesare și îndeplinesc cu adevărat obiectivele de interes general recunoscute de Uniune sau necesitatea protejării drepturilor și libertăților celorlalți. În cazul indicilor de referință, obiectivul de interes general care justifică anumite limitări ale drepturilor fundamentale este obiectivul asigurării integrității pieței. Necesitatea de a proteja dreptul la proprietate (articolul 17 din Cartă) justifică, de asemenea, anumite limitări ale drepturilor fundamentale, întrucât investitorii au dreptul de a se asigura că valoarea proprietății lor (de exemplu, credite, instrumente derivate) este protejată împotriva pierderilor cauzate de denaturări ale pieței.

Dreptul la libertatea de exprimare și de informare presupune respectarea libertății mijloacelor de comunicare în masă. Prezentul regulament ar trebui interpretat și aplicat în conformitate cu acest drept fundamental. Prin urmare, atunci când o persoană doar publică sau se referă la un indice de referință în contextul activităților sale jurnalistice, dar nu are niciun control asupra furnizării acestui indice de referință, persoanei în cauză nu ar trebui să i se aplice cerințele impuse administratorilor prin prezentul regulament. Acest lucru lasă, prin urmare, jurnaliștilor libertatea ca, în contextul activității lor jurnalistice, să prezinte informații privind piețele financiare și piețele de mărfuri. În consecință, a fost dată o definiție strictă a administratorului unui indice de referință pentru a se garanta faptul că aceasta include în domeniul său de aplicare furnizarea unui indice de referință, dar nu și activități jurnalistice.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Temei juridic

Propunerea are ca temei juridic articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”).

3.2. Subsidiaritate și proporționalitate

Propunerea Comisiei de a reglementa indicii de referință respectă principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), care impune Uniunii obligația de a interveni numai în cazul și în măsura în care obiectivele acțiunii propuse nu pot fi realizate într-un mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea sau implicațiile acțiunii propuse, pot fi realizate mai eficient la nivelul Uniunii.

Cu toate că mulți indici de referință sunt naționali, industria indicilor de referință luată în ansamblul său este internațională, atât în ceea ce privește elaborarea indicilor, cât și utilizarea acestora. Chiar dacă măsurile adoptate la nivel național cu privire la indicii naționali pot contribui la garantarea faptului că orice intervenție este adaptată în mod corespunzător problemelor de la nivel național, această situație poate conduce la un mozaic de norme divergente, ar putea crea condiții de concurență inegale în cadrul pieței unice și ar putea conduce la o abordare incoerentă și necoordonată. Indicii de referință sunt utilizați pentru a stabili prețul unei mari varietăți de tranzacții transfrontaliere, în special pe piața finanțării interbancare și în cazul instrumentelor derivate. Un mozaic de norme naționale ar stânjeni

posibilitatea de a elabora indici de referință transfrontalieri și, prin urmare, ar pune piedici în calea unor astfel de tranzacții transfrontaliere. Această problemă a fost recunoscută de G20 și de FSB, care au încredințat IOSCO misiunea de a elabora un set de principii globale care să se aplice indicilor de referință financiari. O inițiativă din partea UE va contribui la consolidarea pieței unice prin crearea unui cadru comun pentru elaborarea unor indici de referință fiabili și utilizați în mod corect în diferitele state membre.

În timp ce, în majoritatea statelor membre, nu există în prezent nicio reglementare la nivel național cu privire la elaborarea indicilor de referință, două state membre au adoptat deja legislație națională privind indicii de referință ai ratei dobânzii în monedele lor naționale. În plus, IOSCO a aprobat recent principii privind indicii de referință, care urmează să fie puse în aplicare de membrii săi. Totuși, aceste principii oferă flexibilitate în ceea ce privește domeniul de aplicare și mijloacele de punere în aplicare a acestora, precum și în legătură cu anumite dispoziții. În absența unui cadru european armonizat privind indicii de referință, este posibil ca unele state membre să adopte legislație divergentă la nivel național. De exemplu, în acest moment, domeniul de aplicare al legislației dintr-un stat membru ar părea la fel de vast ca cel al IOSCO, în timp ce legislația dintr-un alt stat membru care a introdus norme privind indicii de referință acoperă doar indicii de referință ai ratei dobânzii. Aceste abordări divergente ar conduce la fragmentarea pieței interne, deoarece administratorii și utilizatorii de indici de referință ar fi supuși unor norme diferite în funcție de statul membru în care se află. În absența unui cadru legislativ al Uniunii, acțiunile naționale desfășurate de fiecare stat cu titlu individual ar fi, de asemenea, ineficiente, deoarece nu există nicio obligație sau stimulent pentru cooperarea dintre statele membre, iar absența unei astfel de cooperări lasă loc arbitrajului de reglementare.

Anumite aspecte ale protecției investitorilor în acest domeniu sunt, în general, reglementate de Directiva MiFID. În special, există cerința prevăzută de MiFID ca întreprinderile să evalueze gradul de adecvare. Pe baza acestui test, se stabilește dacă clientul are experiența și cunoștințele necesare pentru a înțelege riscurile asociate produsului sau serviciului de investiții oferit sau solicitat. În felul acesta, întreprinderea va putea oferi un nivel suficient de protecție a investitorilor.

În ceea ce privește protecția consumatorilor, Directiva privind creditul de consum include norme privind divulgarea de informații adecvate, ca și directiva care urmează să fie adoptată în curând în domeniul creditelor ipotecare, care include, de asemenea, cerința de a recomanda contracte de credit adecvate. Totuși, aceste norme ale UE de protecție a consumatorilor nu abordează situația punctuală a adecvării indicilor de referință în contractele financiare. În plus, raportul inegal de forțe și utilizarea unor clauze standard înseamnă că consumatorii pot avea o libertate de alegere limitată în ceea ce privește indicele de referință utilizat. Consumatorii nu dispun de cunoștințele sau experiența necesară pentru a putea evalua adecvarea indicelui de referință. Prin urmare, prezenta propunere ar trebui să vină în completarea legislației deja existente a UE în acest domeniu prin garantarea faptului că responsabilitatea pentru evaluarea caracterului adecvat al indicilor de referință în cazul contractelor de retail revine organismelor de credit sau creditorilor. Acest lucru va asigura armonizarea normelor UE în materie de protecție a consumatorilor în ceea ce privește utilizarea indicilor de referință în cazul contractelor financiare de referință. Un cadru normativ comun pentru consumatori și pentru creditori referitor la contractele financiare este, de asemenea, necesar pentru a permite utilizarea indicilor de referință transfrontalieri mai degrabă decât o abordare națională fragmentată. Ca urmare a reclamațiilor consumatorilor și a litigiilor legate de utilizarea, în câteva state membre, a unor indici de referință inadecvați, este probabil că se vor adopta la nivel național măsuri divergente privind protecția consumatorilor. Acest lucru ar putea conduce la fragmentarea pieței interne.

Regulamentul propus este, de asemenea, proporțional, în conformitate cu cerința de la articolul 5 alineatul (4) din TUE. Regulamentul vizează numai indicii de referință care sunt utilizați în cazul instrumentelor financiare de referință sau al contractelor financiare, cum ar fi creditele ipotecare, deoarece aceştia sunt indicii de referință care pot avea un impact economic direct și cert în cazul în care sunt manipulați. În plus, regulamentul propus conține dispoziții referitoare la adaptarea cerințelor sale la diferitele sectoare și la diferitele tipuri de indici de referință, cum ar fi mărfurile, rata dobânzii interbancare și indicii de referință care folosesc date bursiere. Proporționalitatea este asigurată prin faptul că marea majoritate a obligațiilor sunt impuse administratorului indicelui de referință. Mulți administratori de indici de referință îndeplinesc deja cel puțin unele dintre aceste cerințe, ceea ce înseamnă că sarcina administrativă care le revine nu ar trebui să crească în mod disproporționat. În plus, procesele de guvernanță internă și de control sunt obligatorii numai pentru contribuitorii supravegheați, ceea ce înseamnă că impactul asupra contribuitorilor nesupravegheați la un indice de referință, de exemplu comercianții neînregistrați, nu vor fi substanțiale. În sfârșit, în toate părțile importante, prezentul regulament este conform cu principiile IOSCO convenite la nivel internațional pentru indicii financiari de referință, publicate la 17 iulie 2013, cu privire la care s-a desfășurat o amplă consultare cu părțile interesate. Acest lucru va limita costurile de adaptare.

În acest context, acțiunea la nivelul UE este justificată din punctul de vedere al respectării principiilor subsidiarității și proporționalității.

3.3. Alegerea instrumentului

Se consideră că un regulament este instrumentul juridic cel mai potrivit pentru a institui norme uniforme privind furnizarea de indici de referință, contribuția cu date de intrare la acești indici de referință și utilizarea indicilor de referință în cadrul Uniunii. Dispozițiile prezentei propuneri stabilesc anumite cerințe pentru administratorii, contribuitorii și utilizatorii indicilor de referință. Natura transfrontalieră a multor indici de referință creează necesitatea armonizării depline a acestor cerințe. Deoarece reglementarea indicilor de referință implică măsuri care indică cerințe precise care se referă la date și metodologii, chiar și micile divergențe în abordarea adoptată ar putea duce la obstacole semnificative în ceea ce privește furnizarea transfrontalieră a indicilor de referință. Utilizarea unui regulament care se aplică direct, fără a fi necesară adoptarea de legislație la nivel național, va limita posibilitatea adoptării unor măsuri divergente de către autoritățile competente naționale și va asigura o abordare coerentă și o mai mare securitate juridică în întreaga UE.

3.4. Explicarea detaliată a propunerii

3.4.1. Domeniul de aplicare (articolul 2)

Regulamentul propus se aplică tuturor indicilor de referință publicați care sunt utilizați ca referință pentru un instrument financiar tranzacționat sau admis la tranzacționare pe o piață reglementată sau pentru un contract financiar (cum ar fi creditele ipotecare) și indicilor de referință care măsoară performanțele unui fond de investiții.

În cazul în care se exercită puteri discreționare în cadrul procesului de elaborare a indicilor, care lasă loc unui conflict de interese, în absența unor mecanisme adecvate de guvernanță și de control există un risc de manipulare. Prin urmare, indicii care presupun exercitarea de puteri discreționare ar trebui să facă obiectul unor măsuri de reglementare. Chiar dacă măsura în care se exercită puteri discreționare variază, toți indicii presupun exercitarea într-o anumită măsură a unor astfel de puteri. Prin urmare, domeniul de aplicare ar trebui să includă toți indicii de referință, indiferent de metoda de calcul sau de natura contribuțiilor.

Domeniul de aplicare ar trebui să includă toți indicii, inclusiv indicii publicați, întrucât orice îndoieli cu privire la exactitatea și fiabilitatea acestor indici sunt susceptibile să aducă mai multe prejudicii unei populații mai largi decât indicii care nu sunt publici.

În cazul în care sunt utilizați ca preț de referință pentru un instrument sau contract financiar, orice manipulare cauzează pierderi economice. În cazul în care contribuitorul care participă la elaborare unui indice utilizează, de asemenea, instrumentul financiar care face referire la acesta, există un conflict de interese inerent și există un stimulent pentru manipularea indicilor. În plus, atunci când indicii de referință sunt utilizați pentru măsurarea performanței instrumentelor financiare, aceștia pot a naștere unor conflicte de interese, iar manipularea lor îi va împiedica pe investitori să facă cele mai bune alegeri de investiții. Prin urmare, este important să se vizeze toți indicii de referință utilizați pentru stabilirea prețului instrumentelor financiare sau al contractelor de consum sau pentru măsurarea performanței fondurilor de investiții.

În cazul indicilor de referință utilizați pe scară largă, chiar și o manipulare minoră pot avea un impact considerabil, însă vulnerabilitatea și importanța unui indice de referință variază în timp. Restrângerea domeniului de aplicare la indicii importanți sau vulnerabili nu ar aborda riscurile pe care orice indice de referință le poate prezenta în viitor.

Având în vedere toate considerațiile de mai sus și pentru a se asigura o aplicare clară și cuprinzătoare a regulamentului, domeniul de aplicare nu este condiționat nici de natura datelor de intrare, respectiv dacă datele de intrare sun reprezentate de numere sau valori economice (de exemplu, prețul unei acțiuni) sau neeconomice (de exemplu, un parametru meteorologic). Acest lucru se datorează faptului că elementul esențial pentru determinarea domeniului de aplicare îl constituie modul în care valoarea rezultatului determină valoarea unui instrument financiar, a unui contract financiar sau măsoară performanțele unui fond de investiții. În acest context, odată ce o valoare este utilizată ca referință pentru un instrument sau un contract financiar, natura sa neeconomică anterioară devine irelevantă.

În ceea ce îi privește pe administratorii de indici de referință, toți administratorii pot face obiectul unor conflicte de interese, pot exercita puteri discreționare și pot dispune de sisteme inadecvate de guvernanță și de control. Așadar, administratorii trebuie să facă obiectul unei reglementări adecvate. În plus, deoarece aceștia controlează procesul de elaborare a indicilor referință, există o obligație de autorizare impusă tuturor administratorilor de indici de referință, supravegherea fiind cea mai eficace modalitate de a asigura integritatea indicilor de referință.

În ceea ce îi privește pe contribuitorii la indicii de referință, aceștia pot face, de asemenea, obiectul unor conflicte de interese, pot exercita puteri discreționare și, prin urmare, pot fi o sursă de manipulare. Contribuția la un indice de referință este o activitate voluntară. Dacă orice inițiativă impune contribuitorilor obligația de a-și modifica substanțial modelele de afaceri, s-ar putea ca aceștia să nu mai contribuie la indicele de referință în cauză. Cu toate acestea, pentru entitățile care fac deja obiectul reglementării și supravegherii (așa-numiții contribuitori supravegheați), impunerea de obligații referitoare la existența unor sisteme de bună guvernanță și de control nu ar trebui să conducă la costuri substanțiale sau la o sarcină administrativă disproporționată. Prin urmare, este necesar ca toți contribuitorii supravegheați să fie incluși în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

Pentru contribuitorii care nu fac obiectul reglementării și supravegherii (contribuitorii nesupravegheați), obligația de autorizare sau o altă măsură menită să asigure conformitatea acestora cu normele ar putea impune costuri semnificative și ar da naștere unei sarcini administrative. Autoritățile de reglementare ar fi, de asemenea, ineficace în supravegherea întreprinderilor pentru care nu au cunoștințe de specialitate. Impunerea supravegherii asupra

entităților și persoanelor care în prezent nu fac obiectul supravegherii ar antrena, prin urmare, costuri semnificative și ar oferi beneficii minime. Cu toate acestea, anumite părți ale prezentului regulament, cum ar fi, de exemplu, necesitatea de a furniza date de intrare precise și fiabile, sunt relevante în mod indirect pentru toți contribuitorii, aceștia trebuind în continuare să respecte dispozițiile Regulamentului privind abuzul de piață și fiind obligați contractual să îndeplinească cerințele prevăzute în codul de conduită al administratorului în temeiul prezentului regulament.

Propunerea exclude din domeniul său de aplicare băncile centrale care sunt membre ale Sistemului European al Băncilor Centrale.

În sfârșit, în unele cazuri o persoană poate produce un indice fără să fie conștientă că acest indice este un indice de referință deoarece, de exemplu, acesta este folosit ca referință pentru un instrument financiar fără știrea producătorului. Prin urmare, regulamentul prevede un mecanism prin care producătorii să fie informați că indicele lor a devenit sau poate deveni un indice de referință și să li se dea acestora posibilitatea de a refuza ca acesta să fie folosit ca indice de referință. În cazul în care își dă acordul în acest sens, producătorul va fi supus dispozițiilor propunerii de regulament în ceea ce privește indicele de referință respectiv. În cazul în care acesta refuză, indicele nu poate fi utilizat ca indice de referință, iar cerințele din prezentul regulament referitoare la administrator nu se aplică.

3.4.2. Guvernanța și controlul administratorilor (articolele 5-6)

Propunerea garantează evitarea conflictelor de interese și eficacitatea mecanismelor de guvernanță și de control. Aceste aspecte sunt abordate de cerințele în materie de guvernanță și de control, cerințe mai detaliate fiind incluse în anexă.

3.4.3. Date de intrare și metodologie (articolul 7)

Propunerea stabilește trei cerințe, detaliate în anexă, cu privire la datele de intrare și la metodologia utilizată pentru elaborarea unui indice de referință în vederea reducerii puterii discreționare și a consolidării integrității și fiabilității:

– datele de intrare ar trebui să fie suficiente și exacte astfel încât să reprezinte piața reală sau realitatea economică pe care un indice de referință vizează să o măsoare;

– datele de intrare ar trebui să fie obținute de la un grup sau un eșantion fiabil și reprezentativ de contribuitori; și

– administratorul ar trebui să utilizeze o metodologie solidă și fiabilă pentru a stabili indicele de referință.

3.4.4. Cerințe privind contribuitorii (articolele 9 și 11)

Administratorul trebuie să elaboreze un cod de conduită pentru contribuitori, care să specifice în mod clar obligațiile și responsabilitățile contribuitorilor atunci când furnizează date de intrare pentru determinarea indicelui de referință. În cazul în care contribuitorii sunt entități deja reglementate, acestea sunt obligate, de asemenea, să evite conflictele de interese și să instituie controale adecvate.

3.4.5. Cerințe sectoriale (articolele 10 și 12-14)

Pentru a asigura proporționalitatea și a adapta propunerea în mod corespunzător în funcție de diferitele tipuri și sectoare ale indicilor de referință, anexele II și III cuprind prevederi mai detaliate privind indicii de referință ai mărfurilor și indicii de referință ai ratei dobânzii. Se impun cerințe suplimentare în ceea ce privește indicii de referință critici, inclusiv competența acordată autorității competente relevante de a impune obligativitatea contribuțiilor. Indicii de

referință ale căror date de intrare sunt furnizate de locuri de tranzacționare reglementate sunt, de asemenea, scutiți de anumite obligații, pentru a evita dubla reglementare.

3.4.6. Transparența și protecția consumatorilor (articolele 15-18)

Protecția investitorilor este sporită prin dispozițiile privind transparența. Administratorii trebuie să prezinte o declarație care să precizeze ce măsoară indicele de referință, vulnerabilitățile acestuia, precum și să publice date subiacente pentru a permite utilizatorilor să aleagă cel mai adecvat și potrivit indice de referință. De asemenea, declarația prevede faptul că utilizatorii ar trebui să ia măsuri adecvate în cazul în care administratorul încetează să mai furnizeze indicele de referință. În sfârșit, băncile trebuie să efectueze o evaluare a adecvării în relațiile acestora cu consumatorii în cazul contractelor financiare, cum ar fi împrumuturile asigurate prin ipoteci.

3.4.7. Supravegherea și procedura de autorizare pentru administratori (articolele 22-37)

Activitatea de furnizare de indici de referință va fi supusă obligației de autorizare prealabilă și de supraveghere permanentă. Propunerea prevede condițiile și procedura care se aplică în cazul administratorilor de indici de referință situați pe teritoriul Uniunii în vederea obținerii autorizației din partea autorității competente relevante. Propunerea creează un mecanism pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a regulamentului și conferă autorităților competente competențele necesare pentru a se asigura că administratorii respectă dispozițiile regulamentului.

În cazul indicilor de referință critici, ar trebui formate colegii ale autorităților de supraveghere pentru a îmbunătăți schimbul de informații și a asigura uniformitatea procesului de autorizare și supraveghere.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea are implicații pentru bugetul Uniunii.

Implicațiile bugetare specifice ale propunerii sunt legate de sarcinile atribuite ESMA, astfel cum se precizează în fișele financiare legislative care însoțesc prezenta propunere. Noile sarcini vor fi efectuate cu resursele umane disponibile în cadrul procedurii de alocare bugetară anuală, în funcție de constrângerile bugetare care se aplică tuturor organismelor Uniunii Europene și în conformitate cu programarea financiară pentru agenții.

În special, resursele de care are nevoie agenția pentru îndeplinirea noilor sale sarcini vor fi coerente și compatibile cu planificarea resurselor umane și financiare pentru ESMA stabilite de recenta comunicare către Parlamentul European și Consiliu — Programarea resurselor umane și financiare pentru agențiile descentralizate 2014-2020 [COM(2013) 519].

Implicațiile bugetare specifice pentru Comisie sunt evaluate, de asemenea, în cadrul fișei financiare care însoțește prezenta propunere. Pe scurt, principalele implicații bugetare ale propunerii sunt:

a) pentru personalul DG MARKT: 1 membru al personalului cu gradul AD (program de lucru integral) pentru elaborarea actelor delegate, precum și pentru evaluarea, monitorizarea punerii în aplicare și eventuala revizuire a inițiativei. Costurile estimate totale se ridică la 0,141 milioane EUR anual.

b) ESMA:

(i) Cheltuieli cu personalul: doi agenți temporari pentru participarea la reuniunile colegiilor autorităților de supraveghere și pentru asigurarea funcției de mediere în cadrul acestora pentru indicii de referință critici, furnizând Comisiei consultanță tehnică cu privire la punerea în

aplicare a prezentului regulament, coordonând încheierea de acorduri de cooperare cu țările terțe, elaborând orientări pentru promovarea convergenței și consecvenței transsectoriale a regimurilor de sancțiuni și menținând registre cu notificările privind utilizarea indicilor de referință și o listă cu administratorii de indici de referință înregistrați.

Costurile anuale totale cu acești 2 agenți temporari ar fi de 0,324 milioane EUR, sumă la care Comisia ar urma să contribuie cu 40 % (0,130 milioane EUR), iar statele membre cu 60 % (0,194 milioane EUR) anual.

(ii) Costuri operaționale și de infrastructură: cheltuieli inițiale de 0,25 milioane EUR sunt, de asemenea, estimate pentru ESMA, la care Comisia ar urma să contribuie cu 40 % (0,1 milioane EUR), iar statele membre cu 60 % (0,15 milioane EUR) în 2015. Aceste costuri sunt legate în principal de sistemele informatice care să permită ESMA să îndeplinească cerințele referitoare la:

- ținerea unei liste cu administratorii înregistrați în conformitate cu prezentul regulament și cu firmele din țări terțe care furnizează indici de referință în cadrul Uniunii;

- primirea de notificări privind utilizarea unui indice de referință în cadrul unui instrument financiar sau al unui contract financiar din Uniune, ținerea unui registru și asigurarea faptului că administratorii au cunoștință de această utilizare a indicelui.

ESMA va trebui, de asemenea, să prezinte un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament până la 1 ianuarie 2018, cu un cost total de 0,3 milioane EUR la care Comisia ar urma să contribuie cu 40 % (0,12 milioane EUR), iar statele membre cu 60 % (0,18 milioane) în 2017.

2013/0314 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

privind indicii utilizaţi ca indici de referinţă în cadrul instrumentelor financiare şi al contractelor financiare

(Text cu relevanţă pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naţionale,

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social European[11],

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Stabilirea preţului multor instrumente financiare şi contracte financiare depinde de exactitatea şi integritatea indicilor de referinţă. Cazurile de manipulare a indicilor de referinţă ai ratei dobânzii, cum ar fi LIBOR şi EURIBOR, precum şi acuzaţiile de manipulare a indicilor de referinţă pentru energie, petrol şi cursul de schimb au demonstrat că indicii de referinţă ale căror procese de stabilire au în comun anumite caracteristici, cum ar fi faptul că sunt supuse conflictelor de interese, utilizării de puteri discreţionare şi unei guvernanţe slabe, pot fi vulnerabili la manipulare. Lipsa exactităţii sau a integrităţii indicilor de referinţă sau îndoielile cu privire la aceştia pot submina încrederea în piaţă, pot cauza pierderi pentru consumatori şi investitori şi pot denatura economia reală. Prin urmare, este necesar să se asigure exactitatea, soliditatea şi integritatea indicilor de referinţă şi a procesului de elaborare a acestora.

(2) Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind pieţele instrumentelor financiare[12] conţine anumite cerinţe cu privire la fiabilitatea indicilor de referinţă utilizaţi pentru stabilirea preţului unui instrument financiar cotat. Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacţionare[13] conţine anumite cerinţe cu privire la indicii de referinţă utilizaţi de către emitenţi. Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege şi a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)[14] conţine anumite cerinţe privind utilizarea

[11] [xxx]
[12] JO L 145, 30.4.2004, p. 1
[13] JO L 345, 31.12.2003, p. 64.
[14] JO L 305, 17.11.2009, p. 32

indicilor de referință de către fondurile de investiție ale OPCVM. Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea pieței angro de energie[15] conține anumite dispoziții care interzic manipularea indicilor de referință utilizați pentru produsele energetice angro. Cu toate acestea, actele legislative menționate acoperă doar anumite aspecte ale anumitor indici de referință și nu abordează toate vulnerabilitățile existente în procesul de elaborare a tuturor indicilor de referință.

(3) Indicii de referință sunt esențiali pentru stabilirea prețurilor tranzacțiilor transfrontaliere, facilitând astfel funcționarea eficace a pieței interne cu privire la o varietate mare de instrumente și servicii financiare. Numeroși indici de referință care sunt utilizați ca rate de referință în contractele financiare, în special în creditele ipotecare, sunt elaborați într-un stat membru, dar sunt utilizați de către instituții de credit și consumatori din alte state membre. În plus, astfel de instituții de credit de multe ori își acoperă riscurile sau obțin fondurile pentru acordarea acestor contracte financiare pe piața interbancară transfrontalieră. Numai două state membre au adoptat acte legislative naționale privind indicii de referință, însă cadrele lor legislative respective privind indicii de referință indică deja divergențe cu privire la aspecte precum domeniul lor de aplicare. În plus, Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO) a adoptat recent principii privind indicii de referință și, având în vedere că aceste principii oferă o anumită flexibilitate în ceea ce privește sfera lor exactă de aplicare și mijloacele pentru punerea lor în aplicare, precum și cu privire la interpretarea anumitor dispoziții, este probabil ca statele membre să adopte dispoziții legislative la nivel național care vor pune în aplicare aceste principii în mod divergent.

(4) Aceste abordări divergente vor conduce la fragmentarea pieței interne, deoarece administratorii și utilizatorii de indici de referință se vor supune unor norme diferite de la un stat membru la altul, iar indicii de referință elaborați într-un stat membru este posibil să nu poată fi utilizați în alte state membre. În absența unui cadru armonizat pentru a asigura acuratețea și integritatea indicilor de referință utilizați în cazul instrumentelor financiare și al contractelor financiare în Uniune, este, prin urmare, probabil că diferențele dintre dispozițiile legislative ale statelor membre vor crea obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne pentru furnizarea de indici de referință.

(5) Normele UE în materie de protecție a consumatorilor nu abordează situația punctuală a adecvării indicilor de referință în cazul contractelor financiare. Ca urmare a reclamațiilor consumatorilor și a litigiilor referitoare la utilizarea necorespunzătoare a indicilor de referință în mai multe state membre, este probabil că vor fi adoptate la nivel național măsuri divergente, inspirate de preocupările legitime de protecție a consumatorilor, care ar putea duce la fragmentarea pieței interne din cauza condițiilor de concurență diferite, corespunzătoare diferitelor niveluri de protecție a consumatorilor.

(6) Prin urmare, pentru a asigura funcționarea adecvată a pieței interne și pentru a îmbunătăți condițiile de funcționare a acesteia, în special cu privire la piețele financiare, precum și pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a investitorilor, este necesar să se stabilească un cadru de reglementare comun pentru indicii de referință la nivelul Uniunii.

---

[15] JO L 326, 8.12.2011, p. 1.

(7) Este adecvat și necesar ca normele respective să ia forma legislativă a unui regulament pentru a avea garanția că dispozițiile care impun în mod direct obligații persoanelor implicate în elaborarea, aducerea de contribuții la elaborarea indicilor de referință și utilizarea acestor indici sunt aplicate în mod uniform în întreaga Uniune. Întrucât un cadru legislativ pentru furnizarea de indici de referință presupune neapărat măsuri care prevăd cerințe precise privind toate diferitele aspecte inerente furnizării indicilor de referință, chiar și mici divergențe referitoare la abordarea adoptată în ceea ce privește unul dintre aceste aspecte ar putea duce la obstacole semnificative în calea furnizării transfrontaliere a indicilor de referință. Prin urmare, utilizarea unui regulament care se aplică direct, fără a fi necesară adoptarea de acte legislative naționale, ar trebui să reducă posibilitatea adoptării unor măsuri divergente la nivel național și ar trebui să asigure o abordare coerentă, o mai mare securitate juridică și ar trebui să prevină apariția unor obstacole semnificative în calea furnizării transfrontaliere a indicilor de referință.

(8) Domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să suficient de extins pentru a crea un cadru de reglementare preventiv. Elaborarea de indici de referință presupune exercitarea de puteri discreționare în stabilirea lor și este în mod inerent supusă anumitor tipuri de conflicte de interese, ceea ce implică existența unor oportunități și stimulente pentru a manipula acești indici de referință. Acești factori de risc sunt comuni tuturor indicilor de referință și toți ar trebui să respecte cerințe adecvate în materie de guvernanță și de control. Întrucât vulnerabilitatea și importanța unui indice de referință variază în timp, reducerea domeniului de aplicare la indicii care sunt în prezent importanți sau vulnerabili nu ar aborda riscurile pe care orice indice de referință le poate prezenta în viitor. În special, indicii de referință care în prezent nu sunt încă utilizați pe scară largă ar putea să aibă o sferă de utilizare mai largă în viitor, astfel încât, în privința acestora, chiar și o manipulare minoră poate avea un impact semnificativ.

(9) Factorul determinant al domeniului de aplicare al prezentului regulament ar trebui să îl constituie influența valorii indicilor asupra valorii unui instrument financiar, a unui contract financiar sau în ce măsura acesta măsoară performanțele unui fond de investiții. Prin urmare, domeniul de aplicare nu ar trebui să fie condiționat de natura datelor de intrare. Indicii de referință calculați pe baza datelor de intrare, cum ar fi prețurile acțiunilor, și pe baza unor cifre sau valori neeconomice, cum ar fi parametrii meteorologici, ar trebui, prin urmare, să fie incluși în domeniul de aplice. Prezentul regulament ar trebui să includă indicii de referință care sunt supuși acestor riscuri, dar ar trebui să prevadă, de asemenea, un răspuns proporțional la riscurile pe care le prezintă diferiții indici de referință. Prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să includă în domeniul său de aplicare toți indicii de referință care sunt utilizați pentru stabilirea prețului instrumentelor financiare cotate sau tranzacționate în locuri de tranzacționare reglementate.

(10) Un număr mare de consumatori sunt părți la contracte financiare, în special contracte de credit de consum garantate cu ipoteci, care se raportează la indici de referință supuși acelorași riscuri. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să includă în domeniul său de aplicare indicii sau ratele de referință menționate în [Directiva 2013 / ... / UE a Parlamentului European și a Consiliului privind contractele de credit de consum cu privire la proprietăți rezidențiale și de modificare a Directivei 2008/48/CE].

(11) Mulți indici de investiții implică conflicte importante de interese și sunt utilizați pentru a evalua performanța unui fond, cum ar fi un fond OPCVM. O parte dintre acești indici de referință sunt publicați, iar alții sunt puși la dispoziția publicului sau a unei

părți a publicului, gratuit sau contra plății unei taxe, iar manipularea lor poate să îi afecteze negativ pe investitori. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să includă în domeniul său de aplicare indicii sau ratele de referință care sunt utilizate pentru a măsura performanța unui fond de investiții.

(12) Toți administratorii de indici de referință pot face obiectul unor conflicte de interese, pot exercita puteri discreționare și pot dispune de sisteme inadecvate de guvernanță și de control. De asemenea, întrucât administratorii controlează procesul de elaborare a indicilor de referință, impunerea obligației de autorizare și de supraveghere a administratorilor este cea mai eficace modalitate de a asigura integritatea indicilor de referință.

(13) Contribuitorii pot face obiectul unor conflicte de interese, pot exercita puteri discreționare și, prin urmare, pot constitui o sursă de manipulare. Contribuția la un indice de referință este o activitate voluntară. Dacă orice inițiativă impune contribuitorilor obligația de a-și modifica substanțial modelele de afaceri, s-ar putea ca aceștia să înceteze să mai contribuie la indicii de referință în cauză. Cu toate acestea, pentru entitățile care fac deja obiectul reglementării și supravegherii, impunerea de obligații referitoare la existența unor sisteme fiabile de guvernanță și de control nu ar trebui să conducă la costuri substanțiale sau la o sarcină administrativă disproporționată. Prin urmare, prezentul regulament impune anumite obligații contribuitorilor supravegheați.

(14) Un administrator este persoana fizică sau juridică care deține controlul asupra furnizării unui indice de referință, în special persoana care administrează indicele de referință, colectează și analizează datele de intrare, determină indicele de referință și, în unele cazuri, îl publică. Cu toate acestea, atunci când o persoană doar publică sau face referire la un indice de referință în contextul activităților sale jurnalistice, dar nu are niciun control asupra furnizării acestui indice de referință, persoana în cauză ar trebui să nu facă obiectul cerințelor impuse administratorilor prin prezentul regulament.

(15) Un indice se calculează utilizând o formulă sau orice altă metodă care se bazează pe valori subiacente. În elaborarea formulei respective, în efectuarea calculului sau în stabilirea datelor de intrare intervin puteri discreționare. Această putere discreționară creează riscul de manipulare, prin urmare, toți indicii de referință care au în comun această caracteristică ar trebui să fie incluși în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Cu toate acestea, în cazul în care un preț unic sau o valoare unică sunt utilizate ca referință pentru un instrument financiar, de exemplu, în cazul în care prețul unui singur titlu de valoare constituie prețul de referință pentru o opțiune, nu intervine în proces niciun calcul, nicio dată de intrare și nicio putere discreționară. Prin urmare, prețul unic sau prețurile de referință cu valoare unică nu ar trebui să fie considerate indici de referință în sensul prezentului regulament. Prețurile de referință sau prețurile de compensare elaborate de contrapărți centrale (CPC) nu ar trebui să fie considerate indici de referință pentru că sunt utilizate pentru a determina compensarea, marjele și gestionarea riscurilor și, prin urmare, acestea nu determină suma de plată în cadrul unui instrument financiar sau valoarea unui instrument financiar.

(16) Valorile de referință furnizate de băncile centrale din Uniune sunt supuse controlului autorităților publice și respectă principiile, standardele și procedurile care asigură exactitatea, integritatea și independența indicilor lor de referință, în conformitate cu prezentul regulament. Prin urmare, nu este necesar ca acești indici de referință să facă obiectul prezentului regulament. Cu toate acestea, și băncile centrale din țările terțe pot

furniza indici de referință care sunt utilizați în Uniune. Este necesar să se stabilească faptul că sunt exceptate de la obligațiile impuse în temeiul prezentului regulament numai acele bănci centrale din țări terțe care elaborează indici de referință supuse unor standarde similare cu cele stabilite de prezentul regulament.

(17) Vulnerabilitățile în procesul de furnizare a indicilor de referință care nu sunt supuși unor mecanisme adecvate de guvernanță creează posibilitatea de manipulare a indicilor. În cazul în care indicii de referință sunt puși la dispoziția publicului, este posibil ca amploarea reală a acestor riscuri să nu fie luată în considerare și, astfel, este posibil să fie puse în aplicare mecanisme insuficiente de guvernanță și de control. Pentru a asigura integritatea indicilor de referință, administratorii acestora ar trebui să aibă obligația de a institui mecanisme adecvate de guvernanță pentru a controla conflictele de interese și pentru a menține încrederea în integritatea indicilor de referință. Chiar și în cazul în care sunt administrați în mod eficace, majoritatea administratorilor fac obiectul unor conflicte de interese și ar putea fi nevoiți să ia hotărâri și decizii care afectează diferite părți interesate. Prin urmare, este necesar ca administratorii să aibă o funcție independentă de supraveghere a punerii în aplicare și a eficacității mecanismelor de guvernanță care asigură o supraveghere eficace.

(18) Manipularea sau lipsa de fiabilitate a indicilor de referință pot aduce prejudicii investitorilor și consumatorilor. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să stabilească un cadru pentru ținerea evidențelor de către administratori și contribuitori, precum și să asigure transparența cu privire la scopul unui indice de referință și cu privire la datele de intrare care facilitează soluționarea mai eficientă și mai echitabilă a oricăror eventuale pretenții formulate în conformitate cu legislația națională sau a Uniunii.

(19) Auditul și punerea efectivă în aplicare a prezentului regulament necesită o analiză ex-post și prezentarea de documente justificative, prin urmare, este necesar ca administratorii indicilor de referință să țină evidențe corespunzătoare cu privire la metoda de calculare a indicelui de referință pentru o perioadă suficient de lungă de timp. Realitatea pe care un indice de referință vizează să o măsoare și mediul în care aceasta este măsurată se pot modifica în timp. Prin urmare, este necesar ca procesul și metodologia de furnizare a indicilor de referință să fie verificate sau revizuite în mod periodic în vederea identificării deficiențelor și a posibilelor îmbunătățiri. Multe părți interesate pot fi afectate de deficiențele legate de furnizarea indicilor de referință și pot contribui la identificarea acestor deficiențe. Prin urmare, este necesar să fie stabilită o procedură independentă de soluționare a plângerilor pentru a se garanta faptul că părțile interesate respective sunt în măsură să informeze administratorul indicelui de referință cu privire la eventualele plângeri și că administratorul indicelui de referință evaluează în mod obiectiv caracterul întemeiat al plângerilor.

(20) Furnizarea indicilor de referință implică frecvent externalizarea unor funcții importante, cum ar fi calcularea indicelui de referință, colectarea datelor de intrare și difuzarea indicelui de referință. Pentru a asigura eficacitatea mecanismelor de guvernanță, este necesar să se asigure că orice astfel de externalizare nu scutește niciun administrator de indici de referință de obligațiile și responsabilitățile care îi revin și că aceasta este realizată astfel încât să nu interfereze cu capacitatea administratorului de a-și respecta obligațiile sau responsabilitățile și nici cu capacitatea autorității competente relevante de a-l supraveghea.

(21) Administratorul de indici de referință este principalul destinatar al datelor de intrare și poate evalua integritatea și exactitatea acestora în mod constant. Prin urmare, este

necesar ca acesta să efectueze controale adecvate pentru a evalua exactitatea datelor de intrare și să notifice autorității competente relevante datele suspecte.

(22) Angajații unui administrator pot identifica posibile încălcări ale prezentului regulament sau potențiale vulnerabilități care ar putea conduce la manipulare sau la tentative de manipulare. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să garanteze existența unor mecanisme adecvate care să permită angajaților să îi prevină în mod confidențial pe administratori cu privire la posibile încălcări ale prezentului regulament.

(23) Orice putere discreționară care poate fi exercitată în furnizarea de date de intrare creează oportunități de manipulare a indicilor de referință. În cazul în care datele de intrare sunt date bazate pe tranzacții, puterea discreționară exercitată este mai scăzută, prin urmare posibilitatea de a manipula datele este redusă. De regulă, administratorii de indici de referință ar trebui să folosească, prin urmare, date de intrare bazate pe tranzacții reale, atunci când este posibil, însă, în cazurile în care datele de tranzacție sunt insuficiente pentru a asigura integritatea și exactitatea indicelui de referință, pot fi utilizate și alte date.

(24) Exactitatea și fiabilitatea unui indice de referință în ceea ce privește măsurarea realității economice pe care este menit să o reprezinte depind de metodologia și de datele de intrare utilizate. Prin urmare, este necesar să se adopte o metodologie care să garanteze exactitatea și fiabilitatea indicelui de referință.

(25) Ar putea fi necesară modificarea metodologiei pentru a se asigura exactitatea permanentă a indicelui de referință, însă orice modificare a metodologiei va avea un impact asupra părților interesate și a utilizatorilor indicelui de referință. Prin urmare, este necesar să se menționeze procedurile de urmat în momentul modificării metodologiei de elaborare a indicelui de referință, inclusiv necesitatea unei consultări, astfel încât utilizatorii și părțile interesate să poată lua măsurile necesare în lumina acestor modificări sau să informeze administratorul dacă au preocupări legate de modificările respective.

(26) Integritatea și exactitatea indicilor de referință depinde de integritatea și exactitatea datelor de intrare furnizate de către contribuitori. Este esențial ca obligațiile contribuitorilor cu privire la datele de intrare să fie specificate în mod clar, să fie fiabile și în concordanță cu controalele și metodologia administratorului indicelui de referință. Prin urmare, este necesar ca administratorul indicelui de referință să elaboreze un cod de conduită pentru a preciza aceste cerințe, iar contribuitorii să fie obligați să respecte codul de conduită respectiv.

(27) Mulți indici de referință sunt stabiliți pe baza unor date de intrare care sunt furnizate de locurile de tranzacționare reglementate, de bursele de energie și de platformele de licitație pentru certificatele de emisii. Aceste locuri de tranzacționare fac obiectul reglementării și supravegherii care asigură integritatea datelor de intrare, prevăd cerințe de guvernanță și proceduri pentru notificarea cazurilor de încălcare. Prin urmare, acești indici de referință sunt scutiți de anumite obligații pentru a se evita dubla reglementare și deoarece supravegherea acestora asigură integritatea datelor de intrare utilizate.

(28) Contribuitorii pot face obiectul unor conflicte de interese și pot exercita puteri discreționare în procesul de determinare a datelor de intrare. Prin urmare, este necesar ca aceștia să fie supuși unor mecanisme în materie de guvernanță pentru a se garanta

faptul că astfel de conflicte sunt gestionate și că datele de intrare sunt exacte, sunt conforme cu cerințele administratorului și pot fi validate.

(29) Diferitele tipuri de indici de referință și diferitele sectoare de referință prezintă caracteristici, vulnerabilități și riscuri diferite. Dispozițiile prezentului regulament ar trebui să fie mai detaliate pentru anumite sectoare și tipuri de indici de referință. Indicii de referință ai ratei dobânzii interbancare sunt indici de referință care joacă un rol important în transmiterea politicii monetare, prin urmare, este necesar să se specifice modul în care aceste dispoziții se vor aplica în cazul respectivilor indici de referință în prezentul regulament. Indicii de referință ai mărfurilor sunt utilizați pe scară largă și prezintă caracteristici sectoriale specifice, astfel încât este necesar să se precizeze felul în care aceste dispoziții se vor aplica în cazul respectivilor indici de referință în prezentul regulament.

(30) Eșecul anumitor indici de referință critici poate avea un impact semnificativ asupra stabilității financiare, asupra bunei funcționări a pieței și asupra investitorilor, prin urmare este necesar să se prevadă cerințe suplimentare pentru a asigura integritatea și soliditatea acestor indici de referință considerați ca fiind critici. În cazul în care este utilizat ca referință pentru un număr important de instrumente financiare, indicele de referință respectiv va avea un astfel de impact. Prin urmare, este necesar ca Comisia să identifice indicii de referință utilizați ca referință pentru instrumente financiare care depășesc un anumit prag și aceștia ar trebui considerați indici de referință critici.

(31) Contribuitorii care încetează să mai contribuie pot submina credibilitatea indicilor de referință critici. Pentru a remedia această vulnerabilitate, este necesar, prin urmare, ca autoritatea competentă relevantă să fie împuternicită să solicite contribuții obligatorii la indicii de referință critici.

(32) Pentru ca utilizatorii indicilor de referință să opteze în cunoștință de cauză pentru un indice și să înțeleagă riscurile asociate acestuia, ei trebuie să cunoască ce măsoară indicii de referință și care sunt vulnerabilitățile acestora. Prin urmare, administratorul indicelui de referință ar trebui să publice o declarație în care să indice aceste lucruri, precum și să publice datele de intrare utilizate pentru determinarea indicelui de referință.

(33) Consumatorii pot încheia contracte financiare, în special credite ipotecare și contracte de credit de consum care se raportează la un indice de referință, dar, având în vedere raportul inegal de forțe și utilizarea unor clauze standard, aceștia au o libertate de alegere limitată în ceea ce privește indicele de referință utilizat. Prin urmare, este necesar să se garanteze faptul că responsabilitatea pentru evaluarea măsurii în care un astfel de indice de referință este adaptat nevoilor consumatorilor revine instituțiilor de credit sau creditorilor, care sunt entități supravegheate, întrucât au o capacitate mai mare de a alege indicele de referință utilizat. Cu toate acestea, evaluarea adecvării nu ar trebui să fie impusă prin prezentul regulament pentru instrumentele financiare care se raportează la un indice de referință, întrucât această obligație este deja prevăzută în Directiva [MiFID].

(34) Prezentul regulament ar trebui să țină seama de Principiile privind indicii de referință publicate la 17 iulie 2013 de către Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO) (denumite în continuare „principiile IOSCO”), care servesc drept standard global pentru cerințele de reglementare în cazul indicilor de referință. Pentru a asigura protecția investitorilor, este necesar ca evaluarea echivalenței dintre activitățile de supraveghere și de reglementare desfășurate într-o țară terță, oricare ar fi ea, și activitățile de supraveghere și de reglementare desfășurate în cadrul Uniunii cu

privire la indicii de referință să fie efectuată înainte de utilizarea pe teritoriul Uniunii a oricărui indice de referință furnizat din țara terță respectivă.

(35) Administratorul ar trebui să fie autorizat și supravegheat de către autoritatea competentă din statul membru în care este situat administratorul în cauză.

(36) În anumite situații, o persoană poate furniza un indice de referință fără să aibă cunoștință de faptul că acesta este utilizat ca referință pentru un instrument financiar. Acest lucru se întâmplă în special atunci când utilizatorii și administratorul indicilor de referință sunt situați în state membre diferite. Prin urmare, este necesar ca autoritățile competente, atunci când iau cunoștință de utilizarea unui indice de referință în cadrul unui instrument financiar, să notifice acest lucru unei autorități coordonatoare centrale, de exemplu, ESMA, care ar trebui să informeze la rândul său administratorul.

(37) Autoritățile competente ale statelor membre dispun de o serie de instrumente, competențe și resurse eficace, care garantează eficacitatea măsurilor de supraveghere. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să prevadă în special un set minim de competențe de supraveghere și de investigare care ar trebui încredințate autorităților competente din statele membre în conformitate cu legislația națională. În exercitarea competențelor conferite de prezentul regulament, autoritățile competente și ESMA ar trebui să acționeze în mod obiectiv și imparțial și să își mențină autonomia în luarea deciziilor.

(38) În vederea identificării încălcărilor prezentului regulament, este necesar ca autoritățile competente să aibă acces, în conformitate cu dispozițiile legale naționale, în sediile persoanelor fizice și juridice, pentru a confisca documente. Accesul în astfel de sedii este necesar atunci când există suspiciuni întemeiate că există documente și alte date referitoare la obiectul unei inspecții sau al unei investigații și că acestea ar putea fi relevante pentru a dovedi un caz de încălcare a prezentului regulament. În plus, accesul în astfel de sedii este necesar atunci când: persoana căreia i s-au solicitat deja informații nu se conformează acestei obligații; sau atunci când există motive întemeiate pentru a considera că, dacă s-ar formula o astfel de solicitare, persoana în cauză nu s-ar conforma sau că documentele sau informațiile la care se referă solicitarea ar fi îndepărtate, modificate sau distruse. În cazul în care este necesară o autorizare prealabilă din partea autorității judiciare a statului membru în cauză, în conformitate cu legislația națională, un astfel de drept de acces în sedii va fi exercitat după ce s-a obținut autorizația judiciară prealabilă.

(39) Înregistrările existente ale convorbirilor telefonice și registrele referitoare la schimburile de date ale entităților supravegheate pot constitui dovezi cruciale, iar, uneori, pot fi singurele probe pe baza cărora poate să fie identificată și dovedită existența unor încălcări ale prezentului regulament, în special cele legate de respectarea cerințelor în materie de guvernanță și de control. Aceste registre și înregistrări pot contribui la verificarea identității persoanei responsabile de o anumită transmitere, a persoanelor responsabile de aprobarea acesteia și pot permite menținerea separării fizice între membrii personalului. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să solicite înregistrările existente ale convorbirilor telefonice, registrele cu comunicațiile electronice și schimburile de date deținute de entitățile supravegheate, în acele cazuri în care există o suspiciune rezonabilă că aceste înregistrări sau registre legate de obiectul inspecției sau al investigației pot fi relevante pentru a dovedi o încălcare a prezentului regulament.

(40) Anumite dispoziții din prezentul regulament se aplică persoanelor fizice sau juridice din țările terțe care pot utiliza indici de referință, pot contribui la indicii de referință

sau pot fi în alt fel implicați în procesul de elaborare a indicilor de referință. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să încheie acorduri cu autoritățile de supraveghere din țările terțe. ESMA ar trebui să coordoneze elaborarea acestor acorduri de cooperare și schimbul, între autoritățile competente, de informații primite de la țările terțe.

(41) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la respectarea vieții private și a familiei, protecția datelor cu caracter personal, dreptul la libertatea de exprimare și de informare, libertatea de a desfășura o activitate economică, dreptul la proprietate, dreptul la protecția consumatorilor, dreptul la o cale de atac eficace și dreptul la apărare. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui interpretat și aplicat în conformitate cu aceste drepturi și principii.

(42) Drepturile la apărare ale persoanelor în cauză ar trebui să fie respectate pe deplin. În special, persoanelor care fac obiectul procedurilor trebuie să li se ofere acces la constatările care au stat la baza deciziei autorităților competente și trebuie să li se recunoască dreptul de a fi audiate.

(43) Transparența în ceea ce privește indicii de referință este necesară din motive de stabilitate a pieței financiare și de protecție a investitorilor. Orice schimb sau transmitere de informații din partea autorităților competente ar trebui să se efectueze în conformitate cu normele privind transferul datelor cu caracter personal prevăzute în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date[16]. Orice schimb sau transmitere de informații din partea ESMA ar trebui să se efectueze în conformitate cu normele privind transferul datelor cu caracter personal prevăzute în Directiva 95/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date[17].

(44) Ținând seama de principiile descrise în comunicarea Comisiei privind consolidarea regimului sancțiunilor în sectorul serviciilor financiare și de actele juridice ale Uniunii adoptate în urma comunicării respective, statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile și măsurile administrative aplicabile în cazurile de încălcare a dispozițiilor prezentului regulament și să asigure aplicarea acestora. Astfel de sancțiuni și măsuri administrative ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive.

(45) Prin urmare, ar trebui să se prevadă un set de măsuri administrative, sancțiuni și amenzi pentru a se asigura o abordare comună în statele membre și pentru a se consolida efectul lor disuasiv. Sancțiunile aplicate în cazuri specifice ar trebui să fie stabilite luând în considerare, după caz, factori precum rambursarea oricăror beneficii financiare identificate, gravitatea și durata încălcării, orice circumstanțe agravante sau atenuante, necesitatea ca amenzile să aibă un efect disuasiv și, după caz, să includă posibilitatea unei reduceri în schimbul cooperării cu autoritatea competentă. În special, valoarea reală a amenzilor administrative care urmează să fie aplicate într-un caz specific poate ajunge la nivelul maxim prevăzut de prezentul regulament sau la nivelul mai ridicat prevăzut în legislația națională, în cazul încălcărilor deosebit de grave, în timp ce, pentru încălcări minore sau în cazul unei tranzacții judiciare, se pot aplica

[16] JO L 281, 23.11.1995, p. 31.
[17] JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

amenzi semnificativ mai mici decât nivelul maxim. Autoritatea competentă ar trebui să dispună de posibilitatea de a impune interdicția de a ocupa funcții de conducere în cadrul administratorilor indicilor de referință sau al contribuitorilor. Prezentul regulament nu ar trebui să limiteze capacitatea statelor membre de a prevedea niveluri mai ridicate de sancțiuni administrative.

(46) Pentru a se garanta faptul că deciziile luate de autoritățile competente au un efect disuasiv asupra publicului larg, acestea ar trebui să fie în mod normal publicate. Publicarea deciziilor este, de asemenea, un instrument important pentru autoritățile competente de a informa participanții pe piață despre comportamentul care este considerat a fi o încălcare a prezentului regulament și pentru a promova în general o conduită mai bună în rândul participanților pe piață. În cazul în care o astfel de publicare aduce prejudicii disproporționate persoanelor implicate, pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație aflată în desfășurare, autoritatea competentă ar trebui să publice sancțiunile și măsurile luate în mod anonim sau să amâne publicarea acestora. Autoritățile competente ar trebui să aibă opțiunea de a nu publica sancțiuni în cazul în care publicarea anonimă sau întârzierea publicării sunt considerate insuficiente pentru a garanta faptul că stabilitatea piețelor financiare nu va fi pusă în pericol. De asemenea, autoritățile competente nu sunt obligate să publice măsuri care sunt considerate a fi minore, în cazul în care publicarea lor ar fi disproporționată.

(47) Indicii de referință critici pot implica contribuitori, administratori și utilizatori din mai multe state membre. Astfel, încetarea furnizării unui astfel de indice de referință sau orice eveniment care poate submina în mod semnificativ integritatea sa poate avea implicații în mai multe state membre, ceea ce înseamnă că supravegherea unui astfel de indice de referință de către autoritatea competentă a statului membru în care acesta este situat nu va fi eficientă și eficace din punctul de vedere al abordării riscurilor pe care le prezintă respectivul indice de referință critic. Prin urmare, pentru a asigura schimbul eficient de informații în scopul supravegherii între autoritățile competente, precum și coordonarea activităților acestora și a măsurilor de supraveghere întreprinse, ar trebui să se formeze colegii ale autorităților competente. Activitățile colegiilor ar trebui să contribuie la aplicarea armonizată a dispozițiilor prezentului regulament și la convergența în materie de practici de supraveghere. Rolul de mediere al ESMA, care este obligatoriu din punct de vedere juridic, este un element-cheie pentru asigurarea coordonării, a coerenței în materie de supraveghere și a convergenței practicilor de supraveghere. Indicii de referință pot fi utilizați ca referință pentru instrumentele financiare și contractele financiare de lungă durată. În anumite cazuri, furnizarea unor astfel de indici de referință nu mai poate fi autorizată după intrarea în vigoare a prezentului regulament, deoarece aceștia comportă caracteristici care nu pot fi adaptate pentru a se asigura conformitatea lor cu cerințele prezentului regulament. Cu toate acestea, interzicerea furnizării în continuare a unui astfel de indice de referință poate să ducă la rezilierea sau ineficacitatea instrumentelor financiare sau a contractelor financiare și, astfel, poate aduce prejudicii investitorilor. Prin urmare, este necesar să se elaboreze dispoziții pentru a permite furnizarea în continuare a acestor indici de referință pentru o perioadă de tranziție.

(48) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și în vederea identificării mai precise a elementelor tehnice ale propunerii, ar trebui să fie delegată Comisiei, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, competența de a adopta acte care să expliciteze elementele tehnice ale definițiilor, precum și cerințele în materie de guvernanță și de control aplicate administratorilor și

contribuitorilor supravegheați, cerințele privind datele de intrare și metodologia, codul de conduită, cerințele specifice pentru diferite tipuri de indici de referință și sectoare și informațiile care trebuie furnizate în cererile de autorizare a administratorilor.

(49) Comisia ar trebui să adopte, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și în conformitate cu articolele 10 și 14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, proiecte de standarde tehnice de reglementare elaborate de ESMA care să stabilească conținutul minim al acordurilor de cooperare cu autoritățile competente din țările terțe.

(50) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru unele dintre aspectele acestuia. Aceste aspecte se referă la verificarea echivalenței între cadrul juridic care se aplică băncilor centrale și furnizorilor de indici de referință din țările terțe, precum și la verificarea justeții atribuirii unui caracter critic unui indice de referință. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011[18] de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

(51) Comisiei ar trebui să i se încredințeze, de asemenea, competența de a adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ESMA care să stabilească procedurile și formularele utilizate pentru schimbul de informații între autoritățile competente și ESMA. Întrucât obiectivele prezentului regulament, respectiv stabilirea unui regim coerent și eficace pentru abordarea vulnerabilităților pe care le implică utilizarea indicilor de referință, nu pot fi realizate într-o măsură suficientă de către statele membre, dat fiind că impactul global al problemelor legate de indicii de referință poate fi perceput pe deplin numai într-un context european, și, prin urmare, obiectivele respective pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL 1
OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1
Obiectul

Prezentul regulament introduce un cadru comun care să asigure precizia și integritatea indicilor utilizați ca indici de referință pentru instrumentele financiare și contractele financiare din Uniune. Prin urmare, regulamentul contribuie la buna funcționare a pieței interne, asigurând, totodată, un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a investitorilor.

[18] JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Articolul 2
Domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică furnizării indicilor de referință, contribuției cu date de intrare la indicii de referință și utilizării indicilor de referință pe teritoriul Uniunii.

2. Prezentul regulament nu se aplică:

   (a) membrilor Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC);

   (b) băncilor centrale din țările terțe al căror cadru juridic este recunoscut de Comisie ca prevăzând principii, standarde și proceduri echivalente cu cerințele privind acuratețea, integritatea și independența în furnizarea indicilor de referință prevăzute de prezentul regulament.

3. Comisia stabilește o listă a băncilor centrale din țările terțe menționate la alineatul (2) litera (b).

   Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).

Articolul 3
Definiții

1. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

   (1) „indice” înseamnă orice cifră:

      (a) care este publicată sau pusă la dispoziția publicului;

      (b) care este determinată în mod regulat, în întregime sau parțial, prin aplicarea unei formule sau a oricărei alte metode de calcul sau printr-o evaluare;

      (c) în cazul în care această determinare se face pe baza valorii unuia sau mai multor active-suport sau prețuri, inclusiv prețuri estimate, sau a altor valori.

   (2) „indice de referință” înseamnă orice indice prin raportare la care este stabilită suma de plătit în cadrul unui instrument financiar sau al unui contract financiar sau este stabilită valoarea unui instrument financiar ori indicele respectiv este folosit pentru a măsura performanța unui fond de investiții;

   (3) „furnizarea unui indice de referință” înseamnă:

      (a) administrarea procedurilor pentru determinarea unui indice de referință; și

      (b) colectarea, analizarea sau prelucrarea datelor de intrare în scopul determinării unui indice de referință; și

      (c) determinarea unui indice de referință prin aplicarea unei formule sau a altei metode de calcul sau printr-o evaluare a datelor de intrare furnizate în acest scop.

   (4) „administrator” înseamnă persoana fizică sau juridică care deține controlul asupra furnizării unui indice de referință;

(5) „utilizatorul unui indice de referință” înseamnă orice persoană care emite sau deține un instrument financiar sau este parte la un contract financiar care se raportează la un indice de referință;

(6) „contribuție cu date de intrare” înseamnă furnizarea oricăror date de intrare unui administrator sau unei alte persoane în scopul transmiterii acestora către un administrator, datele respective fiind necesare în vederea determinării indicelui de referință respectiv și fiind furnizate în acest scop;

(7) „contribuitor” înseamnă o persoană fizică sau juridică care contribuie cu date de intrare;

(8) „contribuitor supravegheat” înseamnă o entitate supravegheată care contribuie cu date de intrare către un administrator situat pe teritoriul Uniunii;

(9) „transmițător” înseamnă persoana fizică angajată de către contribuitor în scopul contribuirii cu date de intrare;

(10) „date de intrare” înseamnă datele cu privire la valoarea unuia sau mai multor active-suport sau prețuri, inclusiv prețuri estimate, sau alte valori utilizate de către administrator în vederea determinării indicelui de referință;

(11) „date reglementate” înseamnă datele de intrare furnizate direct de un loc de tranzacționare, așa cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 25 din Regulamentul [MIFIR], de un mecanism de publicare aprobat, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Regulamentul [MIFIR], de un mecanism de raportare aprobat, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 20 din Regulamentul [MIFIR], în conformitate cu cerințele obligatorii privind datele post-tranzacționare, sau de o bursă de energie electrică, astfel cum este menționată la articolul 37 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2009/72/CE[19], sau de o bursă de gaze naturale, astfel cum este menționată la articolul 41 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2009/73/CE[20], sau de o platformă de licitație menționată la articolul 26 sau la articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Parlamentului European și al Consiliului;

(12) „date de tranzacție” înseamnă prețuri, rate, indici sau valori observabile care reprezintă tranzacții între contrapărți neafiliate pe o piață activă supusă forțelor cererii și ofertei;

(13) „instrument financiar” înseamnă oricare instrument dintre cele enumerate în secțiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE, pentru care a fost făcută o cerere de admitere la tranzacționare într-un loc de tranzacționare sau care este tranzacționat într-un loc de tranzacționare;

(14) „entitate supravegheată” înseamnă următoarele entități:

(a) instituțiile de credit, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2013/36/CE[21];

(b) societățile de investiții, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul [MIFIR];

(c) întreprinderile de asigurare, astfel cum sunt definite la articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE[22];

[19] JO L 211, 14.8.2009, p. 55.
[20] JO L 9, 14.8.2009, p. 112.
[21] JO L 176, 27.6.2013, p. 338.

(d) întreprinderile de reasigurare, astfel cum sunt definite la articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE;

(e) organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE[23];

(f) administratorii fondurilor de investiții alternative (AFIA), astfel cum sunt definiți la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului[24];

(g) contrapărțile centrale, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului[25];

(h) registrele centrale de tranzacții, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(i) un administrator;

(15) „contract financiar" înseamnă:

(a) orice contract de credit, astfel cum este definit la articolul 3 litera (c) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului[26];

(b) orice contract de credit, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 3 din [Directiva 2013/.../] a Parlamentului European și a Consiliului privind contractele de credit pentru proprietăți rezidențiale];

(16) „fond de investiții" înseamnă FIA, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului sau organismele de plasament colectiv care se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului;

(17) „organ de conducere" înseamnă structura de conducere, care include atribuții de supraveghere și de conducere, are autoritatea supremă în luarea deciziilor și este abilitată să stabilească strategia, obiectivele și direcția generală a entității;

(18) „consumator" înseamnă o persoană fizică care, în cadrul contractelor financiare care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, acționează în scopuri care se află în afara activității sale comerciale, economice sau profesionale;

(19) „indice de referință al ratei dobânzii interbancare" înseamnă un indice de referință în care activul suport, în sensul punctului 1 litera (c) al prezentului articol, este rata la care băncile pot acorda împrumuturi altor bănci sau contracta împrumuturi de la alte bănci;

(20) „indice de referință al mărfii" înseamnă un indice de referință în care activul suport, în sensul punctului 1 litera (c) al prezentului articol, este o marfă, în sensul articolului 2 punctul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei[27]; certificatele de emisii, astfel cum sunt definite la punctul 11 din

---

22 JO L 335, 17.12.2009, p. 1.
23 JO L 305, 17.11.2009, p. 32
24 JO L 174, 1.7.2011, p. 1.
25 JO L 174, 1.7.2011, p. 1.
26 JO L 133, 22.5.2008, p. 66.
27 JO L 241, 2.9.2006, p. 1.

secțiunea C a anexei I la Directiva MiFID, nu sunt considerate mărfuri în sensul prezentului regulament;

(21) „indice de referință critic” înseamnă un indice de referință la care majoritatea contribuitorilor sunt entități supravegheate și care este utilizat ca referință de instrumente financiare care au o valoare nețională de cel puțin 500 de miliarde EUR;

(22) „situată” înseamnă, în ceea ce privește o persoană juridică, statul membru sau țara terță în care se află sediul social al persoanei respective sau un alt sediu oficial al acesteia, iar în ceea ce privește o persoană fizică, statul membru sau țara terță în care persoana respectivă își are domiciliul fiscal.

2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37 în vederea explicitării elementelor tehnice ale definițiilor prevăzute la alineatul (1), în special în vederea furnizării de detalii cu privire la ce anume constituie punerea la dispoziția publicului în scopul definirii unui indice, și astfel încât să țină cont de evoluțiile pieței sau ale tehnologiei.

După caz, Comisia ține seama de convergența la nivel internațional a practicilor de supraveghere referitoare la indicii de referință.

Articolul 4

Excluderea administratorilor care nu au cunoștință de utilizarea indicilor de referință pe care îi furnizează și administratorii care nu și-au dat consimțământul

1. Prezentul regulament nu se aplică unui administrator în ceea ce privește un indice de referință furnizat de acesta în cazul în care administratorul în cauză nu are cunoștință și nu ar putea în mod rezonabil să fi avut cunoștință de faptul că respectivul indice de referință este utilizat în scopurile menționate la articolul 3 alineatul (1) punctul 2.

2. Prezentul regulament nu se aplică administratorului unui indice de referință menționat la articolul 25 alineatul (3), cu privire la indicele de referință respectiv.

TITLUL II
INTEGRITATEA ȘI FIABILITATEA INDICILOR DE REFERINȚĂ

Capitolul 1
Guvernanța și controlul administratorilor

Articolul 5

Cerințe în materie de guvernanță

1. Următoarele cerințe de guvernanță se aplică administratorului:

(a) administratorul trebuie să dispună de mecanisme solide de guvernanță, care includ o structură organizațională clară, cu roluri și responsabilități bine definite, transparente și coerente pentru toți participanții implicați în furnizarea unui indice de referință.

Administratorul ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că furnizarea unui indice de referință nu este afectată de vreun conflict de interese existent sau potențial și că, în cazul în care este necesară exercitarea de puteri discreționare sau de decizie în procesul de elaborare a indicelui de referință,

acest lucru se realizează în mod independent și onest („Guvernanța și conflictele de interese”);

(b) administratorul instituie o funcție de supraveghere care să supravegheze toate aspectele legate de furnizarea indicilor săi de referință („Supraveghere”);

(c) administratorul trebuie să dispună de un cadru de control care garantează faptul că indicele de referință este furnizat și publicat sau pus la dispoziție în conformitate cu prezentul regulament („Controale”);

(d) administratorul trebuie să aibă un cadru contabil care să includă ținerea evidenței contabile, derularea de misiuni de audit și de verificare, precum și proceduri de tratare a plângerilor, care oferă dovada conformității cu cerințele prezentului regulament („Răspundere”).

2. Administratorul respectă cerințele în materie de guvernanță și de control stabilite în secțiunea A din anexa 1.

3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37 în vederea furnizării unor detalii suplimentare cu privire la cerințele de guvernanță și control prevăzute în secțiunea A din anexa 1. Comisia ia în considerare următoarele elemente:

(a) evoluția indicilor de referință și a piețelor financiare având în vedere convergența la nivel internațional a practicilor de supraveghere în ceea ce privește cerințele de guvernanță aplicabile indicilor de referință;

(b) caracteristicile specifice ale diferitelor tipuri de indici de referință și de administratori;

(c) conflictele de interese existente sau potențiale în furnizarea indicilor de referință, vulnerabilitatea indicilor de referință la manipulare și importanța indicilor de referință pentru menținerea stabilității financiare, a piețelor și a investitorilor.

Articolul 6
Externalizarea

1. Administratorii nu externalizează funcții legate de furnizarea unui indice de referință astfel încât să afecteze semnificativ controlul administratorului asupra furnizării indicelui sau capacitatea autorității competente relevante de a supraveghea indicele de referință.

2. Atunci când are loc o externalizare, administratorul se asigură că sunt îndeplinite cerințele în materie de externalizare prevăzute în secțiunea B din anexa 1.

3. Atunci când un administrator externalizează către un furnizor de servicii funcții sau orice servicii sau activități relevante legate de furnizarea unui indice de referință, acesta rămâne pe deplin răspunzător de îndeplinirea tuturor obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

Capitolul 2
Date de intrare, metodologie și semnalarea încălcărilor

Articolul 7
Date de intrare și metodologie

1. Furnizarea unui indice de referință este reglementată de următoarele cerințe referitoare la datele de intrare și la metodologia aplicată:

   (a) datele de intrare trebuie să fie suficiente pentru a reprezenta în mod exact și fiabil piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este destinat să o măsoare („Date suficiente și precise”).

   Datele de intrare sunt date de tranzacție. Dacă datele de tranzacție disponibile nu sunt suficiente pentru a reprezenta în mod exact și fiabil piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este destinat să o măsoare, pot fi folosite date de intrare care nu sunt date de tranzacție, cu condiția ca astfel de date să poată fi verificate.

   (b) Administratorul obține datele de intrare de la un grup sau un eșantion fiabil și reprezentativ de contribuitori, astfel încât să garanteze faptul că indicele de referință rezultat este fiabil și reprezentativ pentru piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este destinat să o măsoare („Contribuitori reprezentativi”).

   (c) În cazul în care datele de intrare ale unui indice de referință nu constituie date de tranzacție și un contribuitor este parte la mai mult de 50 % din valoarea tranzacțiilor de pe piața pe care indicele de referință este destinat să o măsoare, administratorul verifică dacă datele de intrare reprezintă o piață concurențială, guvernată de legea cererii și ofertei. În cazul în care administratorul constată că datele de intrare nu reprezintă o piață concurențială, guvernată de legea cererii și ofertei, acesta trebuie fie să modifice datele de intrare, contribuitorii sau metodologia aplicată pentru a se asigura că datele de intrare reprezintă o piață concurențială, guvernată de legea cererii și ofertei, fie să înceteze să furnizeze indicele de referință respectiv („Impactul asupra pieței”).

   (d) Administratorul utilizează o metodologie solidă și fiabilă pentru determinarea indicelui de referință, care cuprinde norme clare, care identifică modul și momentul când pot fi exercitate puteri discreționare în determinarea indicelui de referință respectiv („Metodologie solidă și fiabilă”).

   (e) Administratorul dezvoltă, exploatează și administrează în mod transparent datele privind indicele de referință și metodele aplicate („Transparența”).

2. Administratorul respectă cerințele privind datele de intrare și metodologia prevăzute în secțiunea C din anexa I.

3. Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 37, să adopte acte delegate referitoare la măsuri prin care oferă mai multe precizări privind controalele efectuate în ceea ce privește datele de intrare, situațiile în care datele de tranzacție pot să nu fie suficiente și modul în care acest lucru poate fi demonstrat autorităților de supraveghere și cerințele în materie de elaborare de metodologii. Comisia ia în considerare următoarele elemente:

(a) evoluția indicilor de referință și a piețelor financiare având în vedere convergența la nivel internațional a practicilor de supraveghere în ceea ce privește indicii de referință;

(b) caracteristicile specifice ale diferiților indici de referință și tipuri de indici de referință; și

(c) vulnerabilitatea indicilor de referință la manipulare în contextul metodologiilor și al datelor de intrare utilizate.

Articolul 8
Semnalarea încălcărilor

1. Administratorul se asigură că există sisteme adecvate și controale eficiente, în măsură să asigure integritatea datelor de intrare, în sensul alineatului (2).

2. Administratorul monitorizează datele de intrare și contribuitorii astfel încât să identifice încălcările [Regulamentului privind abuzul de piață] și orice comportament care poate implica manipulare sau o tentativă de manipulare a indicelui de referință și notifică acest lucru autorității competente relevante, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din [Regulamentul privind abuzul de piață], furnizând toate informațiile relevante atunci când suspectează, în ceea ce privește indicele de referință, că a avut loc:

(a) o încălcare gravă a [Regulamentului privind abuzul de piață];

(b) un comportament care poate implica manipulare sau o tentativă de manipulare a unui indice de referință; sau

(c) coluziune în vederea manipulării sau a încercării de manipulare a unui indice de referință.

3. Un administrator dispune de proceduri pentru personalul de conducere, pentru angajați și pentru orice alte persoane fizice ale căror servicii sunt puse la dispoziția sau sub controlul acestuia prin care aceștia să poată semnala încălcări ale prezentului regulament la nivel intern, prin intermediul unui canal specific, autonom.

Capitolul 3
Codul de conduită și cerințe impuse contribuitorilor

Articolul 9
Codul de conduită

1. Administratorul adoptă un cod de conduită pentru fiecare indice de referință, indicând în mod clar responsabilitățile și obligațiile administratorului și ale contribuitorilor cu privire la furnizarea indicelui de referință, care includ o descriere clară a datelor de intrare care trebuie furnizate și cel puțin elementele prevăzute în secțiunea D din anexa I.

2. Codul de conduită este semnat de administrator și de contribuitori și este obligatoriu pentru toate părțile la acesta.

3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37, privind măsuri prin care să se ofere precizări suplimentare cu privire la dispozițiile codului de conduită din secțiunea D din anexa II pentru diferitele tipuri de indici de referință, pentru a ține seama de evoluțiile indicilor de referință și ale piețelor financiare.

Comisia ține cont de diferitele caracteristici ale indicilor de referință și ale contribuitorilor, în special în ceea ce privește diferențele legate de datele de intrare și metodologiile aplicate, riscurile de manipulare a datelor de intrare și convergența la nivel internațional a practicilor de supraveghere în ceea ce privește indicii de referință.

Articolul 10
Date reglementate

1. În cazul în care datele de intrare furnizate pentru un indice de referință sunt date reglementate, articolul 7 alineatul (1) litera (b), articolul 8 alineatele (1) și (2) și articolul 9 nu se aplică.

2. Administratorul încheie un acord cu contribuitorul datelor reglementate, care precizează în mod clar contribuitorului indicii de referință pe care administratorul îi determină cu ajutorul datelor de intrare și asigură respectarea prezentului regulament.

Articolul 11
Guvernanță și control

1. În cazul unui contribuitor supravegheat, se aplică următoarele cerințe în materie de guvernanță și control:

   (a) Contribuitorul supravegheat se asigură că furnizarea datelor de intrare nu este afectată de niciun conflict de interese existent sau potențial și că, în cazul în care este necesară exercitarea de puteri discreționare, acest lucru se realizează în mod independent și onest, pe baza informațiilor relevante, în conformitate cu codul de conduită („Conflicte de interese”).

   (b) Contribuitorul supravegheat dispune de un cadru de control care să asigure integritatea, exactitatea și fiabilitatea datelor de intrare și să garanteze faptul că datele de intrare sunt furnizate în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și cu codul de conduită („Controale adecvate”).

2. Un contribuitor supravegheat trebuie să respecte cerințele în materie de sisteme și controale prevăzute în secțiunea E din anexa I.

3. Un contribuitor supravegheat cooperează pe deplin cu administratorul și cu autoritatea competentă relevantă în ceea ce privește auditul și supravegherea furnizării unui indice de referință și pune la dispoziție informațiile și evidențele ținute în conformitate cu secțiunea E din anexa 1.

4. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37 privind măsuri menite să aducă precizări suplimentare referitoare la cerințele în materie de sisteme și controale prevăzute în secțiunea E din anexa I pentru diferitele tipuri de indici de referință.

   Comisia ține cont de diferitele caracteristici ale indicilor de referință și ale contribuitorilor supravegheați, în special în ceea ce privește diferențele legate de datele de intrare furnizate și metodologiile utilizate, riscurile de manipulare a datelor de intrare și natura activităților efectuate de către contribuitorii supravegheați, precum și evoluțiile indicilor de referință și ale piețelor financiare având în vedere convergența practicilor de supraveghere în ceea ce privește indicii de referință.

TITLUL III
CERINȚE SECTORIALE ȘI INDICI DE REFERINȚĂ CRITICI

Capitolul 1
Sectoare ale indicilor de referință

Articolul 12

Cerințe specifice pentru diferitele tipuri de indici de referință și de sectoare

1. În plus față de cerințele de la titlul II, cerințele specifice stabilite în anexa II se aplică în cazul indicilor de referință ai ratei dobânzii interbancare.

2. În plus față de cerințele de la titlul II, cerințele specifice stabilite în anexa III se aplică în cazul indicilor de referință ai mărfurilor.

3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 39 pentru a preciza mai în detaliu sau a adapta, în lumina evoluțiilor pieței și ale evoluțiilor tehnologice și internaționale, următoarele elemente din anexele II și III:

   (a) perioada de timp după care datele de intrare se publică (anexa II punctul 6)

   (b) procedurile de alegere și de numire a membrilor comitetului de supraveghere și responsabilitățile acestora (anexa II punctele 8, 9 și 10)

   (c) frecvența auditurilor (anexa II punctul 12)

   (d) procedurile de furnizare a datelor de intrare, care vor fi precizate mai în detaliu în codul de conduită (anexa II punctul 13)

   (e) sistemele și controalele contribuitorilor (anexa II punctul 16)

   (f) evidențele care trebuie ținute de un contribuitor și mediul pe care trebuie stocate acestea (anexa II punctele 17 și 18)

   (g) constatările care trebuie raportate structurii de conducere de funcția de conformitate a contribuitorului (anexa II punctul 19)

   (h) frecvența verificărilor interne ale datelor de intrare și ale procedurilor (anexa II punctul 20)

   (i) frecvența auditurilor externe privind datele de intrare ale contribuitorilor (anexa II punctul 21)

   (j) criteriile și procedurile de elaborare a indicelui de referință (anexa III punctul 1 a)

   (k) elementele care trebuie incluse în metodologie și descrierea metodologiei (anexa III punctele 1 și 2)

   (l) cerințele administratorului cu privire la calitatea și integritatea metodei de calculare a indicelui de referință și conținutul descrierii anexate la fiecare calcul (anexa III punctele 5 și 6)

Capitolul 2
Indici de referință critici

Articolul 13
Indici de referință critici

1. Comisia adoptă o listă de indici de referință situați pe teritoriul Uniunii care sunt indici de referință critici, în conformitate cu definiția prevăzută la articolul 3 alineatul (21).

   Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).

2. În termen de 5 zile lucrătoare de la data aplicării deciziei prin care se include un indice de referință în lista menționată la alineatul (1) al prezentului articol, administratorul respectivului indice de referință critic notifică codul de conduită autorității competente relevante. Autoritatea competentă în cauză verifică, în termen de 30 zile, dacă conținutul codului de conduită respectă cerințele prezentului regulament. În cazul în care autoritatea competentă relevantă constată existența unor elemente care nu respectă cerințele prezentului regulament, aceasta informează administratorul. Administratorul adaptează codul de conduită pentru a se asigura că acesta respectă cerințele prezentului regulament, în termen de 30 de zile de la primirea acestei informări.

Articolul 14
Contribuție obligatorie

1. În cazul în care, în oricare an dat, contribuitorii, dintre care cel puțin 20 % sunt contribuitori la un indice de referință critic care au încetat să mai contribuie, sau în cazul în care există suficiente indicii că cel puțin 20 % dintre contribuitori este posibil să înceteze să contribuie la indicele respectiv, autoritatea competentă a administratorului unui indice de referință critic are competența de a:

   (a) solicita entităților supravegheate, stabilite în conformitate cu alineatul (2), să furnizeze date de intrare administratorului în conformitate cu metodologia, codul de conduită sau alte norme;

   (b) determina forma în care și termenul până la care trebuie furnizate datele de intrare;

   (c) modifica codul de conduită, metodologia sau alte norme ale indicelui de referință critic.

2. Pentru un indice de referință critic, entitățile supravegheate care trebuie să contribuie la indicele respectiv în conformitate cu alineatul (1) sunt stabilite de autoritatea competentă a administratorului, pe baza următoarelor criterii obiective:

   (a) dimensiunea participării reale și potențiale a entității supravegheate pe piața pe care indicele de referință vizează să o măsoare;

   (b) cunoștințele de specialitate de care dispune entitatea supravegheată și capacitatea acesteia de a furniza date de intrare care să aibă calitatea necesară.

3. Autoritatea competentă a unui contribuitor supravegheat căruia i s-a solicitat să contribuie la un indice de referință prin măsuri luate în conformitate cu alineatul (1)

literele (a) și (b) sprijină autoritatea competentă a administratorului să asigure respectarea unor astfel de măsuri.

4. Autoritatea competentă a administratorului analizează fiecare măsură adoptată în conformitate cu alineatul (1) în termen de un an de la adoptarea acesteia. Autoritatea competentă revocă măsura în cazul în care:

(a) consideră că este probabil ca contribuitorii să furnizeze în continuare date de intrare pentru o perioadă de cel puțin 1 an, lucru care trebuie dovedit cel puțin prin următoarele elemente:

(1) un angajament scris din partea contribuitorilor față de administrator și de autoritatea competentă de a furniza în continuare date de intrare pentru indicele de referință critic timp de cel puțin un an, în cazul în care ar fi revocată contribuția obligatorie;

(2) un raport scris al administratorului către autoritatea competentă în care să furnizeze dovezi cu privire la evaluarea sa, conform căreia viabilitatea continuă a indicelui de referință critic poate fi asigurată o dată revocată contribuția obligatorie;

(b) consideră că există un substitut acceptabil al indicelui de referință, iar utilizatorii indicelui de referință critic pot adopta acest substitut cu costuri minime, lucru care trebuie dovedit cel puțin printr-un raport scris al administratorului care să prezinte în detaliu mijloacele de trecere la un substitut al indicelui de referință și capacitatea utilizatorilor de a se raporta la acest indice și costurile suportate de aceștia ca urmare a trecerii la acest nou indice de referință.

5. În cazul în care oricare dintre contribuitori încalcă cerințele de la alineatul (1) al prezentului articol, administratorul informează autoritatea competentă relevantă de îndată ce acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic.

TITLUL IV
TRANSPARENȚĂ ȘI PROTECȚIA CONSUMATORILOR

Articolul 15
Declarația privind indicele de referință

1. Un administrator publică o declarație privind indicele de referință pentru fiecare indice de referință care:

(a) definește în mod clar și neechivoc piața sau realitatea economică măsurată de indicele de referință și situațiile în care această măsură poate deveni nefiabilă;

(b) descrie sau enumeră scopurile pentru care este adecvată utilizarea indicelui de referință și situațiile în care acesta poate să nu mai fie adecvat scopurilor respective;

(c) stabilește specificații tehnice care identifică în mod clar și neechivoc elementele de calcul cu privire la care ar putea fi exercitate puteri discreționare, criteriile aplicabile exercitării acestor puteri discreționare și persoanele care le exercită, precum și modul în care aceste puteri pot fi evaluate ulterior;

(d) prevede posibilitatea ca anumiți factori, inclusiv factori externi care sunt în afara controlului administratorului, pot face necesară modificarea indicelui de referință sau încetarea furnizării acestuia; și

(e) recomandă ca orice contract financiar sau alt instrument financiar care se raportează la indicele de referință să poată face față sau să abordeze în alt mod posibilitatea modificării indicelui de referință sau a încetării furnizării acestuia.

2. Pentru a asigura conformitatea cu alineatul (1), administratorul trebuie să îndeplinească cerințele detaliate prevăzute în secțiunea F din anexa 1.

Articolul 16
Transparența datelor de intrare

1. Administratorul publică datele de intrare folosite pentru determinarea indicelui de referință imediat după publicarea acestuia, cu excepția cazului în care acest lucru ar avea consecințe negative grave pentru contribuitori sau ar afecta în mod negativ fiabilitatea sau integritatea indicelui de referință. În astfel de cazuri, publicarea poate fi amânată pentru o perioadă care să permită diminuarea semnificativă a acestor consecințe. Orice date cu caracter personal incluse în datele de intrare nu se publică.

2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37 privind măsuri destinate să ofere mai multe precizări cu privire la informațiile care trebuie divulgate în conformitate cu alineatul (1), mijloacele de publicare, situațiile în care publicarea poate fi amânată și mijloacele prin care aceasta trebuie transmisă.

Articolul 17
Încetarea furnizării unui indice de referință

1. Administratorul publică o procedură privind măsurile pe care trebuie să le întreprindă în cazul modificărilor aduse unui indice de referință sau al încetării furnizării acestuia.

2. Entitățile supravegheate care emit sau dețin instrumente financiare sau sunt părți la contracte financiare care se raportează la un indice de referință trebuie să prezinte planuri scrise solide, în care să prevadă măsurile pe care le-ar întreprinde în cazul în care indicele de referință se modifică în mod semnificativ sau încetează să mai fie furnizat. Entitățile supravegheate furnizează autorității competente relevante aceste planuri, la cerere.

Articolul 18
Evaluarea gradului de adecvare

1. În cazul în care o entitate supravegheată intenționează să încheie un contract financiar cu un consumator, entitatea supravegheată în cauză obține mai întâi informațiile necesare privind cunoștințele și experiența consumatorului în legătură cu indicele de referință, situația sa financiară și obiectivele acestuia referitoare la contractul financiar respectiv, obține declarația privind indicele de referință publicată în conformitate cu articolul 15 și evaluează dacă raportarea contractului financiar la indicele de referință respectiv este adecvată în cazul său.

2. În cazul în care entitatea supravegheată consideră, pe baza evaluării efectuate în conformitate cu alineatul (1), că indicele de referință nu este adecvat pentru consumator, aceasta avertizează consumatorul în scris în această privință, precizând motivele.

TITLUL V
UTILIZAREA INDICILOR DE REFERINȚĂ FURNIZAȚI DE ADMINISTRATORII AUTORIZAȚI SAU DE ADMINISTRATORII DIN ȚĂRI TERȚE

Articolul 19
Utilizarea unor indici de referință solizi

O entitate supravegheată poate utiliza un indice de referință în Uniune pentru a raporta la acesta un instrument financiar sau un contract financiar sau pentru a măsura performanțele unui fond de investiții în cazul în care acesta este furnizat de către un administrator autorizat în conformitate cu articolul 23 sau de un administrator situat pe teritoriul unei țări terțe și înregistrat în conformitate cu articolul 21.

Articolul 20
Echivalența

1. Indicii de referință furnizați de un administrator stabilit într-o țară terță pot fi utilizați de către entitățile supravegheate din Uniune, cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:

   (a) Comisia a adoptat o decizie de echivalare, în conformitate cu alineatul (2), prin care recunoaște cadrul juridic și practicile de supraveghere din țara terță respectivă ca fiind echivalente cu cerințele prevăzute de prezentul regulament;

   (b) administratorul este autorizat sau înregistrat în țara terță respectivă și este supus supravegherii în țara terță respectivă;

   (c) administratorul a informat ESMA cu privire la consimțământul său ca indicii de referință pe care îi furnizează sau i-ar putea furniza să fie utilizați de către entitățile supravegheate din Uniune, comunicându-i de asemenea lista indicilor de referință care pot fi utilizați în Uniune și autoritatea competentă responsabilă de supravegherea sa în țara terță respectivă;

   (d) administratorul este înregistrat în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 21; și

   (e) mecanismele de cooperare menționate la alineatul (3) al prezentului articol sunt operaționale.

2. Comisia poate adopta o decizie în care să declare că cadrul juridic și practicile de supraveghere dintr-o țară terță garantează faptul că:

   (a) administratorii autorizați sau înregistrați în țara terță respectivă respectă cerințe obligatorii, care sunt echivalente cu cerințele care decurg din prezentul regulament, ținând cont, în special, de cazul în care cadrul juridic și practicile de supraveghere dintr-o țară terță asigură conformitatea cu principiile IOSCO privind indicii financiari de referință, publicate la 17 iulie 2013; și

   (b) cerințele obligatorii sunt supuse, în țara terță respectivă, unei supravegheri eficace și unor măsuri eficace de asigurare a respectării lor.

   Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).

3. ESMA stabilește acorduri de cooperare cu autoritățile competente din țările terțe ale căror cadre juridice și practici de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente, în conformitate cu alineatul (2). Astfel de mecanisme trebuie să precizeze cel puțin:

(a) mecanismul utilizat pentru schimbul de informații dintre ESMA și autoritățile competente din țările terțe în cauză, inclusiv accesul la toate informațiile solicitate de ESMA cu privire la administratorul autorizat în țara terță respectivă;

(b) mecanismul pentru notificarea promptă a ESMA în cazul în care o autoritate competentă dintr-o țară terță consideră că administratorul autorizat în țara terță respectivă pe care îl supraveghează încalcă condițiile în baza cărora a fost autorizat sau alte legi naționale;

(c) procedurile referitoare la coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv inspecțiile la fața locului.

4. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili conținutul minim al acordurilor de cooperare menționate la alineatul (3), astfel încât să se asigure că autoritățile competente și ESMA își pot exercita toate competențele de supraveghere în temeiul prezentului regulament:

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [XXX].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 21
Înregistrare

1. ESMA înregistrează administratorii care au informat-o cu privire la consimțământul lor, menționat la articolul 20 alineatul (1) litera (c). Registrul este accesibil publicului pe site-ul web al ESMA și conține informații privind indicii de referință pe care administratorii relevanți sunt autorizați să îi furnizeze, precum și privind autoritatea competentă responsabilă de supravegherea acestora în țara terță respectivă.

2. ESMA retrage înregistrarea unui administrator menționat la alineatul (1) din registrul menționat la alineatul (1) în cazul în care:

(a) ESMA are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, să considere că administratorul acționează într-un mod care aduce prejudicii clare intereselor utilizatorilor indicilor săi de referință sau funcționării corespunzătoare a piețelor; sau

(b) ESMA are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, să considere că administratorul a încălcat în mod grav legislația națională sau alte dispoziții care i se aplică în țara terță și pe baza cărora Comisia a adoptat decizia în conformitate cu articolul 20 alineatul (2).

3. ESMA adoptă o decizie în temeiul alineatului (2) numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) ESMA a sesizat autoritatea competentă din țara terță, iar respectiva autoritate competentă nu a luat măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii

sau buna funcționare a pieței din Uniune sau nu a reușit să demonstreze că administratorul în cauză respectă cerințele care îi sunt aplicabile în țara terță respectivă;

(b) ESMA a informat autoritatea competentă din țara terță cu privire la intenția sa de a retrage înregistrarea administratorului respectiv, cu cel puțin 30 de zile înainte de retragerea efectivă.

4. ESMA informează fără întârziere celelalte autorități competente în legătură cu orice măsură adoptată în conformitate cu alineatul (2) și își publică decizia pe site-ul propriu.

TITLUL VI
AUTORIZAREA ȘI SUPRAVEGHEREA ADMINISTRATORILOR

Capitolul 1
Autorizare

Articolul 22
Condiții de autorizare

1. Un administrator solicită autorizarea de a furniza indici de referință în cazul în care furnizează indici care sunt utilizați sau destinați a fi utilizați pentru a raporta la aceștia instrumente financiare sau contracte financiare sau pentru a măsura performanțele unui fond de investiții.

2. Un administrator autorizat respectă în orice moment condițiile de autorizare și informează autoritatea competentă cu privire la orice modificare importantă a condițiilor inițiale de autorizare.

Articolul 23
Cererea de autorizare

1. Administratorul transmite o cerere de autorizare autorității competente din statul membru în care este situat.

2. În conformitate cu alineatul (1), cererea de autorizare se depune:

(a) în termen de 30 de zile lucrătoare de la orice acord încheiat de o entitate supravegheată de utilizare a unui indice furnizat de administratorul în cauză pentru a raporta la acesta un instrument financiar sau un contract financiar sau pentru a măsura performanțele unui fond de investiții;

(b) în termen de 30 de zile lucrătoare din momentul în care administratorul își dă consimțământul, în conformitate cu articolul 25 alineatul (2), cu privire la raportarea la indice a instrumentului financiar menționat la articolul 25 alineatul (1).

3. Administratorul care solicită autorizarea furnizează toate informațiile necesare pentru a-i demonstra autorității competente că administratorul solicitant a instituit, la momentul autorizării, toate dispozițiile necesare pentru a îndeplini obligațiile prevăzute în prezentul regulament.

4. În termen de 15 zile lucrătoare de la primirea cererii, autoritatea competentă relevantă evaluează dacă cererea este completă și informează administratorul cu privire la constatările sale. În cazul în care cererea este incompletă, solicitantul

trebuie să furnizeze informațiile suplimentare solicitate de autoritatea competentă relevantă.

5. În termen de 45 de zile lucrătoare de la primirea unei cereri complete, autoritatea competentă relevantă examinează cererea și adoptă o decizie prin care autorizează sau refuză autorizarea administratorului solicitant. În termen de cinci zile lucrătoare de la adoptarea unei decizii cu privire la autorizarea sau refuzarea autorizării unui administrator, autoritatea competentă informează administratorul în cauză cu privire la decizia sa. În cazul în care autoritatea competentă refuză să îl autorizeze pe administratorul solicitant, aceasta trebuie să își motiveze decizia.

6. Autoritatea competentă notifică ESMA orice decizie de autorizare sau de refuzare a autorizării unui administrator, iar ESMA publică o listă a administratorilor autorizați în conformitate cu prezentul regulament. Lista se actualizează în termen de 7 zile lucrătoare de la orice notificare menționată în prezentul alineat.

7. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 39, privind măsuri menite să aducă precizări suplimentare cu privire la informațiile care trebuie furnizate în cererea de autorizare, ținând seama de principiul proporționalității și de costurile pe care le implică acest lucru pentru administratori și pentru autoritățile competente.

Articolul 24
Retragerea sau suspendarea autorizării

1. Autoritatea competentă retrage sau suspendă autorizația unui administrator în cazul în care acesta:

   (a) renunță în mod expres la autorizație sau nu a mai furnizat indici de referință în ultimele douăsprezece luni;

   (b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;

   (c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a primit autorizația; sau

   (d) a încălcat grav sau în mod repetat dispozițiile prezentului regulament.

2. Autoritatea competentă notifică ESMA cu privire la decizia sa în termen de cinci zile lucrătoare.

Capitolul 2

Notificarea indicilor de referință

Articolul 25
Notificarea ESMA cu privire la utilizarea unui indice în cadrul unui instrument financiar

1. Ori de câte ori o autoritate competentă are cunoștință că un indice este utilizat pentru a raporta la acesta un instrument financiar sau că o cerere de admitere la tranzacționare a fost efectuată într-un loc de tranzacționare supravegheat de autoritatea competentă respectivă cu privire la un instrument financiar care se raportează la un indice, autoritatea competentă respectivă notifică ESMA în termen de 10 zile lucrătoare.

2. În termen de 10 zile lucrătoare de la orice astfel de notificare, ESMA notifică administratorul indicelui de referință, furnizându-i detalii complete cu privire la

utilizarea indicelui și solicitându-i să confirme, în termen de 10 zile lucrătoare, dacă este de acord cu utilizarea respectivă a indicelui de referință .

3. Fără a aduce atingere articolului 30 [MIFIR], în cazul în care administratorul nu transmite ESMA confirmarea consimțământului său în termenul stabilit la alineatul (2), ESMA notifică autoritatea competentă relevantă, care solicită ca locul de tranzacționare să retragă cotarea instrumentului financiar respectiv sau să-i refuze admiterea la tranzacționare, în termen de 10 zile lucrătoare.

4. ESMA publică pe site-ul său web o listă a tuturor notificărilor care i-au fost transmise în temeiul alineatelor (1), (2) și (3).

ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili procedurile și formularele pentru schimburile de informații menționate la alineatele (1) și (2).

ESMA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în termen de [XXXX].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Capitolul 3

Cooperarea în materie de supraveghere

Articolul 26
Delegarea atribuțiilor între autoritățile competente

1. În conformitate cu articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, o autoritate competentă poate să își delege sarcinile care îi revin în temeiul prezentului regulament unei autorități competente dintr-un alt stat membru. Delegarea atribuțiilor nu afectează responsabilitatea autorității competente care a delegat sarcinile respective, iar autoritățile competente notifică ESMA cu privire la orice propunere de delegare cu 60 de zile înainte de intrarea în vigoare a unei astfel de delegări.

2. O autoritate competentă poate delega ESMA o parte din sarcinile care îi revin în temeiul prezentului regulament, sub rezerva acordului ESMA. Delegarea sarcinilor nu afectează responsabilitatea autorității competente care a delegat sarcinile respective.

3. ESMA informează statele membre cu privire la o propunere de delegare în termen de șapte zile. ESMA publică detalii cu privire la orice acord de delegare în termen de cinci zile lucrătoare de la data notificării.

Articolul 27
Divulgarea informațiilor primite de la un alt stat membru

1. Autoritatea competentă poate să divulge informații primite de la o altă autoritate competentă numai dacă:

   (a) a obținut acordul scris al autorității competente respective, iar informațiile sunt divulgate doar în scopurile pentru care respectiva autoritate competentă și-a dat acordul; sau

   (b) în cazul în care divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare.

Articolul 28

Cooperarea în cazul unei cereri referitoare la inspecții la fața locului sau la investigații

1. Autoritatea competentă relevantă poate solicita sprijinul unei alte autorități competente cu privire la inspecțiile la fața locului sau la investigații.

2. Autoritatea competentă care formulează cererea menționată la alineatul (1) informează ESMA cu privire la aceasta. În cazul unei investigații sau inspecții cu impact transfrontalier, autoritățile competente pot solicita ESMA să coordoneze inspecția la fața locului sau investigația.

3. În cazul în care o autoritate competentă primește o cerere din partea altei autorități competente de a efectua o inspecție la fața locului sau o investigație, aceasta poate:

   (a) să efectueze ea însăși inspecția la fața locului sau investigația;

   (b) să permită participarea autorității competente care a formulat cererea la inspecția la fața locului sau la investigație;

   (c) să numească auditori sau experți care să efectueze inspecția la fața locului sau investigația.

Capitolul 4
Rolul autorităților competente

Articolul 29

Autoritățile competente

1. În ceea ce privește administratorii și contribuitorii care fac obiectul supravegherii, fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă relevantă responsabilă cu îndeplinirea îndatoririlor care decurg din prezentul regulament și informează Comisia și ESMA în această privință.

2. Atunci când un stat membru desemnează mai multe autorități competente, acesta trebuie să definească cu claritate rolurile fiecărei autorități și să desemneze o singură autoritate responsabilă de coordonarea cooperării și a schimbului de informații cu Comisia, ESMA și autoritățile competente ale celorlalte state membre.

3. ESMA publică pe site-ul său de internet lista autorităților competente desemnate în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 30

Atribuțiile autorităților competente

1. Pentru a-și îndeplini atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile competente dispun, conform legislației naționale, cel puțin de următoarele competențe de supraveghere și de investigare:

   (a) de a avea acces la orice document și orice alte date, sub orice formă, și de a primi sau a face o copie a acestora;

   (b) de a solicita sau a cere informații de la orice persoană, inclusiv de la cele care intervin succesiv în transmiterea ordinelor sau în efectuarea operațiunilor respective, precum și de la mandatarii acestora și, dacă este necesar, de a cita și a audia orice astfel de persoană în vederea obținerii de informații;

   (c) referitor la indicii de referință ale căror date de intrare sunt reprezentate de mărfuri, de a solicita informații de la participanții pe piață cu privire la piețele

la vedere (spot) conexe în conformitate cu formatele standardizate, de a obține rapoarte privind tranzacțiile și de a avea acces direct la sistemele traderilor;

(d) de a efectua inspecții sau investigații la fața locului, cu excepția reședințelor private ale persoanelor fizice;

(e) de a pătrunde în sedii ale persoanelor fizice și juridice pentru a confisca documente și alte date sub orice formă, în cazul în care există o suspiciune rezonabilă că există documente și alte date legate de scopul inspecției sau al investigației care pot fi relevante pentru a dovedi un caz de încălcare a prezentului regulament. În cazul în care este necesară autorizarea prealabilă din partea autorității judiciare a statului membru în cauză, în conformitate cu legislația națională, o astfel de competență este utilizată numai după ce s-a obținut autorizația prealabilă respectivă;

(f) de a solicita înregistrările existente ale convorbirilor telefonice, ale comunicațiilor electronice sau alte înregistrări ale schimburilor de date deținute de entitățile supravegheate;

(g) de a solicita blocarea sau punerea sub sechestru a activelor sau ambele;

(h) de a suspenda tranzacționarea instrumentului financiar în cauză care se raportează la un indice de referință;

(i) de a solicita încetarea temporară a oricărei practici pe care autoritatea competentă o consideră contrară dispozițiilor prezentului regulament;

(j) de a impune o interdicție temporară a exercitării activității profesionale;

(k) de a lua toate măsurile necesare pentru a se asigura că publicul este corect informat cu privire la furnizarea unui indice de referință, inclusiv prin impunerea obligației ca persoana care a publicat sau care a difuzat indicele de referință să publice o declarație de rectificare cu privire la contribuțiile anterioare la elaborarea indicelui de referință sau la valorile acestuia.

2. Autoritățile competente își exercită funcțiile și competențele, menționate la alineatul (1), în oricare dintre următoarele moduri:

(a) direct;

(b) în colaborare cu alte autorități sau cu întreprinderi de pe piață;

(c) prin delegare către alte autorități sau întreprinderi de pe piață, pe proprie răspundere;

(d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

Pentru exercitarea competențelor respective, autoritățile competente dispun de garanții adecvate și eficace în ceea ce privește dreptul la apărare și drepturile fundamentale.

3. Statele membre se asigură că sunt în vigoare măsuri corespunzătoare astfel încât autoritățile competente să fie învestite cu toate competențele necesare de supraveghere și de investigare pentru a-și îndeplini atribuțiile.

4. Atunci când o persoană pune la dispoziție informații în conformitate cu alineatul (2), nu se consideră că aceasta încalcă vreo restricție cu privire la divulgarea informațiilor prevăzută de un contract sau de orice act legislativ, de reglementare sau administrativ.

Articolul 31
Măsuri și sancțiuni administrative

1. Fără a aduce atingere atribuțiilor de supraveghere ale autorităților competente în conformitate cu articolul 34, statele membre dispun, în conformitate cu legislația națională, ca autoritățile competente să aibă atribuția de a lua măsuri administrative adecvate și de a impune măsuri și sancțiuni administrative cel puțin în cazul:

   (a) încălcărilor articolului 5 alineatul (1), ale articolului 6, ale articolului 7 alineatul (1), ale articolelor 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22 și 23 din prezentul regulament; și

   (b) al refuzului de a coopera în cadrul unei investigații sau de a respecta o inspecție sau o solicitare care fac obiectul articolului 30.

2. În cazul unei încălcări menționate la alineatul (1), statele membre, în conformitate cu legislația națională, prevăd ca autoritățile competente să aibă competența de a aplica cel puțin următoarele măsuri și sancțiuni administrative:

   (a) un ordin prin care se impune persoanei răspunzătoare de încălcare să pună capăt respectivului comportament și să se abțină de la repetarea acestuia;

   (b) confiscarea profiturilor câștigate sau a pierderilor evitate ca urmare a încălcării, atunci când acestea pot fi determinate;

   (c) un avertisment public care să indice persoana răspunzătoare și natura încălcării;

   (d) retragerea sau suspendarea autorizației unei entități supravegheate;

   (e) o interdicție temporară adresată oricărei persoane fizice care este considerată răspunzătoare de o asemenea încălcare de a exercita funcții de conducere în cadrul administratorilor sau al contribuitorilor;

   (f) impunerea de sancțiuni pecuniare administrative maxime de până la cel puțin valoarea triplă a profiturilor câștigate sau a pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în cazurile în care acestea pot fi determinate; sau

      (1) în ceea ce privește persoanele fizice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin:

      (i) pentru încălcări ale articolului 5 alineatul (1), ale articolului 6, ale articolului 7 alineatul (1), ale articolului 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22 și 23, 500 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb din data intrării în vigoare a prezentului regulament; sau

      (ii) pentru încălcări ale articolului 7 alineatul (1) literele (b) sau (c), 100 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb din data intrării în vigoare a prezentului regulament;

      (2) în ceea ce privește persoanele juridice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin:

      (i) pentru încălcări ale articolului 5 alineatul (1), ale articolului 6, ale articolului 7 alineatul (1), ale articolelor 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22 și 23 se ia în considerare valoarea mai ridicată dintre 1 000 000 EUR sau 10 % din totalul cifrei de afaceri anuale conform ultimelor situații financiare disponibile, aprobate de către organul de conducere. În

cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o filială a unei întreprinderi-mamă care trebuie să elaboreze situații financiare consolidate, în conformitate cu Directiva 2013/34/UE, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul corespunzător de venit în conformitate cu Directiva 86/635/CE pentru bănci și cu Directiva 91/674/CE pentru societățile de asigurare, în conformitate cu ultimele situații consolidate disponibile, aprobate de către organul de conducere al întreprinderii-mamă principale sau, dacă persoana juridică este o asociație, 10 % din totalul cifrelor de afaceri ale membrilor săi; sau

(ii) pentru încălcări ale articolului 6 alineatul (1) literele (b) și (c) se ia în considerare valoarea mai ridicată dintre 250 000 EUR sau 2 % din cifra de afaceri anuală totală, conform ultimelor situații financiare disponibile, aprobate de către organul de conducere; în cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o filială a unei întreprinderi-mamă care trebuie să elaboreze conturi financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul corespunzător de venit în conformitate cu Directiva 86/635/CE pentru bănci și cu Directiva 91/674/CE pentru societățile de asigurare, în conformitate cu ultimele situații financiare consolidate disponibile, aprobate de către organul de conducere al întreprinderii-mamă principale sau, dacă persoana juridică este o asociație, 10 % din totalul cifrelor de afaceri ale membrilor săi];

3. În termen de [12 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] statele membre notifică normele menționate la alineatele (1) și (2) Comisiei și ESMA. Acestea notifică fără întârziere Comisia și ESMA cu privire la orice modificare ulterioară a normelor.

4. Statele membre pot conferi autorităților competente, în conformitate cu legislația națională, și alte competențe de sancționare, în plus față de cele menționate la alineatul (1), și pot stabili un nivel mai ridicat al sancțiunilor decât cel stabilit la alineatul respectiv.

Articolul 32

Exercitarea competențelor de supraveghere și de sancționare

1. Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor administrative, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz :

(a) gravitatea și durata încălcării;

(b) gradul de răspundere al persoanei răspunzătoare;

(c) puterea financiară a persoanei răspunzătoare, astfel cum este indicată în special de cifra de afaceri totală a persoanei juridice răspunzătoare sau de venitul anual al persoanei fizice răspunzătoare;

(d) importanța profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana răspunzătoare, în măsura în care acestea pot fi determinate;

(e) nivelul de cooperare al persoanei răspunzătoare cu autoritatea competentă, fără a aduce atingere necesității de a asigura confiscarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoana respectivă;

(f) încălcările anterioare comise de persoana în cauză;

(g) măsurile luate, după încălcare, de către o persoană răspunzătoare pentru a preveni repetarea încălcării.

2. În exercitarea competențelor de sancționare în condițiile definite la articolul 31, autoritățile competente cooperează îndeaproape pentru a se asigura că aceste competențe de supraveghere și de investigare și sancțiunile administrative produc rezultatele dorite în conformitate cu prezentul regulament. De asemenea, autoritățile competente își coordonează acțiunile pentru a evita eventuale repetări și suprapuneri atunci când își exercită competențele de supraveghere și de investigare și aplică sancțiuni și amenzi administrative pentru cazurile transfrontaliere.

Articolul 33
Publicarea deciziilor

1. Deciziile de impunere a unei sancțiuni administrative sau de instituire a unei măsuri pentru încălcarea prezentului regulament se publică de către autoritățile competente pe site-ul lor web oficial imediat după ce persoana sancționată este informată cu privire la decizia respectivă. Publicarea cuprinde cel puțin informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile. Această obligație nu se aplică deciziilor care instituie măsuri care au caracter de investigare.

2. În cazul în care publicarea identității persoanelor juridice sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către autoritatea competentă ca fiind disproporționată în urma unei evaluări de la caz la caz efectuată cu privire la proporționalitatea publicării acestor date, sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație aflată în desfășurare, autoritățile competente:

(a) amână publicarea deciziei de a impune o sancțiune sau o măsură până în momentul în care motivele pentru nepublicare încetează să mai existe;

(b) publică decizia de a impune o sancțiune sau o măsură anonim, într-un mod care este în conformitate cu legislația națională, în cazul în care o astfel de publicare anonimă asigură o protecție eficace a datelor cu caracter personal în cauză; În cazul unei decizii de a publica o sancțiune sau măsură în mod anonim, publicarea datelor relevante poate fi amânată pentru o perioadă rezonabilă de timp, dacă se prevede că în perioada respectivă motivele pentru publicarea anonimă vor înceta să existe;

(c) nu publică deloc decizia de a impune o sancțiune sau măsură, în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) de mai sus sunt considerate insuficiente pentru a se asigura:

(1) că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare; sau

(2) că va fi garantată proporționalitatea publicării unor astfel de decizii în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.

3. În cazul în care decizia de a impune o sancțiune sau de a institui o măsură face obiectul unui recurs în fața autorităților judiciare sau a altor autorități relevante, autoritățile competente publică, de asemenea, imediat, pe site-ul lor web oficial astfel de informații și orice informații ulterioare cu privire la rezultatul unui astfel de recurs. Mai mult, orice decizie de anulare a unei decizii anterioare de a impune o sancțiune sau o măsură este, de asemenea, publicată.

4. Autoritățile competente se asigură că orice publicare, în conformitate cu prezentul articol, rămâne pe site-ul lor web oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la data publicării. Datele cu caracter personal conținute în publicare se păstrează pe site-ul web oficial al autorității competente numai pe perioada necesară, în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor.

Articolul 34
Colegiile autorităților competente

1. În termen de 30 de zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a deciziei menționate la articolul 13 alineatul (1) prin care se stabilește că un indice de referință este considerat critic, autoritatea competentă instituie un colegiu al autorităților competente.

2. Colegiul este alcătuit din autoritatea competentă a administratorului, din ESMA și din autoritățile competente ale contribuitorilor.

3. Autoritățile competente ale altor state membre au dreptul de a fi membre ale colegiului dacă, în cazul în care respectivul indice de referință critic ar înceta să fie furnizat, acest lucru ar avea un impact negativ semnificativ asupra stabilității financiare, a funcționării ordonate a piețelor, a consumatorilor sau a economiei reale din statele membre respective.

   În cazul în care o autoritate competentă intenționează să devină membră a unui colegiu în conformitate cu primul paragraf, aceasta trebuie să depună la autoritatea competentă a administratorului o cerere care conține dovezi că cerințele respectivei dispoziții sunt îndeplinite. Autoritatea competentă relevantă a administratorului examinează cererea și informează autoritatea solicitantă în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii respective dacă consideră că aceste cerințe sunt îndeplinite sau nu. În cazul în care consideră că respectivele cerințe nu sunt îndeplinite, autoritatea solicitantă poate sesiza ESMA în conformitate cu alineatul (10).

4. ESMA contribuie la promovarea și monitorizarea funcționării eficiente, eficace și consecvente a colegiilor autorităților de supraveghere menționate la prezentul articol, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. În acest scop, ESMA participă în cadrul acestor colegii dacă este cazul și este considerată ca fiind o autoritate competentă în acest sens.

5. Autoritatea competentă a administratorului prezidează reuniunile colegiului, coordonează acțiunile colegiului și asigură schimbul eficient de informații între membrii colegiului.

6. Autoritatea competentă a administratorului stabilește proceduri scrise în cadrul colegiului cu privire la următoarele aspecte:

   (a) informațiile care trebuie schimbate între autoritățile competente;

   (b) procesul de luare a deciziilor între autoritățile competente;

(c) cazurile în care autoritățile competente trebuie să se consulte reciproc;

(d) sprijinul care urmează să fie acordat în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) cu privire la punerea în aplicare a măsurilor menționate la articolul 14 alineatul (1) literele (a) și (b).

În cazul în care administratorul furnizează mai mult de un indice de referință, autoritatea competentă a administratorului poate institui un singur colegiu cu privire la toți indicii de referință furnizați de administratorul în cauză.

7. În absența unui acord privind dispozițiile prevăzute la alineatul (6), orice membru al colegiului, cu excepția ESMA, poate sesiza ESMA. Autoritatea competentă a administratorului ia în considerare în mod corespunzător orice aviz al ESMA cu privire la procedurile scrise de coordonare înainte de a accepta textul final al acestora. Procedurile scrise de coordonare sunt stabilite într-un document unic care conține motivația completă a oricărei abateri semnificative de la avizul ESMA. Autoritatea competentă a administratorului transmite acordurile scrise de coordonare membrilor colegiului și ESMA.

8. Înainte de adoptarea oricăror măsuri prevăzute la articolele 14, 23, 24 și 31, autoritatea competentă a administratorului consultă membrii colegiului. Membrii colegiului depun toate eforturile posibile, în limitele competențelor lor, pentru a ajunge la un acord.

Orice decizie a autorității competente a administratorului de a lua astfel de măsuri ține cont de impactul asupra celorlalte autorități competente și a statelor membre ale acestora, în special de impactul potențial asupra stabilității sistemului financiar din toate celelalte state membre în cauză.

9. În absența unui acord între membrii colegiului cu privire la adoptarea măsurilor prevăzute la alineatul (8), în termen de 15 zile lucrătoare de la sesizarea colegiului, autoritatea competentă a administratorului poate adopta o decizie. Se motivează temeinic orice abatere a deciziei de la opiniile exprimate de ceilalți membri ai colegiului și, după caz , de ESMA. Autoritatea competentă a administratorului notifică decizia sa, fără întârzieri nejustificate, colegiului și ESMA.

10. Autoritățile competente, altele decât ESMA, pot sesiza ESMA cu privire la oricare din următoarele situații:

(a) în cazul în care o autoritate competentă nu a transmis informații esențiale;

(b) în cazul în care, în urma unei cereri prezentate în conformitate cu alineatul (3), autoritatea competentă a administratorului a informat autoritatea solicitantă că cerințele de la alineatul respectiv nu sunt îndeplinite sau în cazul în care aceasta nu a luat o hotărâre pe baza cererii respective într-un termen rezonabil de timp;

(c) în cazul în care autoritățile competente nu au reușit să ajungă la un acord cu privire la aspectele prevăzute la alineatul (6);

(d) atunci când este vorba de un indice de referință critic, în cazul în care există un dezacord cu privire la măsura luată în conformitate cu articolele 14, 23, 24 și 31.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 258 din TFUE, ESMA poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt atribuite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. ESMA poate, de asemenea, să sprijine autoritățile

competente la dezvoltarea unor practici coerente în materie de cooperare, din proprie inițiativă, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul respectiv.

Articolul 35
Cooperarea cu ESMA

1. Autoritățile competente cooperează cu ESMA în sensul prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

2. Autoritățile competente comunică ESMA, fără întârziere, toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își îndeplinească atribuțiile, în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

3. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili procedurile și formularele aferente schimburilor de informații, astfel cum se menționează la alineatul (2).

   ESMA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf până la [XXXX].

   Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 36
Secretul profesional

1. Informațiile confidențiale primite, schimbate sau transmise în temeiul prezentului regulament sunt supuse cerințelor secretului profesional prevăzute la alineatul (2).

2. Obligația secretului profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru autoritatea competentă sau pentru orice autoritate, întreprindere de pe piață sau persoană fizică sau juridică căreia autoritatea competentă i-a delegat competențe ale sale, inclusiv auditorii și experții contractați de autoritatea competentă.

3. Informațiile care intră sub incidența secretului profesional nu pot fi divulgate nici unei alte persoane sau autorități decât în temeiul actelor cu putere de lege.

4. Toate informațiile care fac obiectul unor schimburi între autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament și care privesc condițiile comerciale sau operaționale și alte chestiuni economice sau personale sunt considerate confidențiale și intră sub incidența obligației secretului profesional, cu excepția cazului în care autoritatea competentă precizează, la momentul comunicării, că astfel de informații pot fi divulgate sau a cazului în care divulgarea acestora este necesară pentru proceduri judiciare.

TITLUL VII
ACTE DELEGATE ȘI ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 37
Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

2. Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 3 alineatul (2), articolul 5 alineatul (3), articolul 7 alineatul (3), articolul 9 alineatul (3), articolul 11 alineatul (4), articolul 12 alineatul (3), articolul 16 alineatul (2) și articolul 23 alineatul (7), este conferită Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată, începând cu [data intrării în vigoare a prezentului regulament].

3. Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (2), articolul 5 alineatul (3), articolul 7 alineatul (3), articolul 9 alineatul (3), articolul 11 alineatul (4), articolul 12 alineatul (3), articolul 16 alineatul (2) și la articolul 23 alineatul (7) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

4. Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

5. Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 3 alineatul (2), articolul 5 alineatul (3), articolul 7 alineatul (3), articolul 9 alineatul (3), articolul 11 alineatul (4), articolul 12 alineatul (3), articolul 16 alineatul (2) și articolul 23 alineatul (7) intră în vigoare numai în cazul în care nu a fost exprimată nicio obiecție nici de Parlamentul European, nici de Consiliu, în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor obiecta. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 38
Procedura comitetelor

1. Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, ținându-se seama de dispozițiile articolului 8 din acesta.

TITLUL VIII
DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 39
Dispoziții tranzitorii

1. Administratorii care furnizează indici de referință la [data intrării în vigoare a prezentului regulament] solicită autorizarea în temeiul articolului 23 în termen de [24 de luni de la data de aplicare].

2. Administratorul care a înaintat o cerere de autorizare în conformitate cu alineatul (1) poate continua să elaboreze un indice de referință existent, cu excepția cazului în care autorizația respectivă este refuzată.

3. În cazul în care un indice de referință existent nu îndeplinește cerințele prezentului regulament, însă modificarea acestuia în vederea conformității sale cu cerințele prezentului regulament ar avea ca rezultat un eveniment de forță majoră, ar afecta sau

ar încălca în alt mod termenii oricărui contract financiar sau instrument financiar care se raportează la indicele de referință respectiv, se aplică alineatul (4) din prezentul articol.

4. Utilizarea unui indice de referință este permisă de autoritatea competentă relevantă din statul membru în care este situat administratorul atâta timp cât la indicele de referință se raportează instrumente financiare și contracte financiare care reprezintă cel mult 5 % (ca valoare) din instrumentele financiare și din contractele financiare care se raportau la indicele de referință respectiv în momentul intrării în vigoare a prezentului regulament. După intrarea în vigoare a prezentului regulament, niciun instrument financiar sau contract financiar nu se mai raportează la un astfel de indice de referință existent.

Articolul 40
Reexaminare

Până la 1 iulie 2018, Comisia reexaminează și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la prezentul regulament, referindu-se în special la:

(a) funcționarea și eficacitatea indicelui de referință critic și la regimul de participare obligatorie în conformitate cu articolele 13 și 14, precum și la definiția indicelui de referință critic de la articolul 3;

(b) eficacitatea regimului de supraveghere prevăzute la titlul VI și la colegiile prevăzute la articolul 34, precum și la oportunitatea supravegherii anumitor indici de referință de către un organ al Uniunii; și

(c) valoarea cerinței de adecvare prevăzute la articolul 18.

Articolul 41
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică începând cu data de [12 luni de la intrarea în vigoare].

Cu toate acestea, articolul 13 alineatul (1) și articolul 34 se aplică începând cu data de [6 luni de la intrarea în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*

ANEXA I

Secțiunea A Cerințe în materie de guvernanță și control pentru a asigura conformitatea cu articolul 5 alineatul (1)

I. Cerințe în materie de guvernanță și conflicte de interese pentru a asigura conformitatea cu articolul 5 alineatul (1) litera (a)

1. Furnizarea unui indice de referință este separată, din punct de vedere operațional și funcțional, de orice parte a activității profesionale a administratorului care ar putea crea un conflict de interese real sau potențial. În cazul în care astfel de conflicte nu pot fi gestionate, operatorul indicelui de referință încetează orice activitate sau relație care creează conflictele respective sau încetează elaborarea indicelui de referință.

2. Administratorul publică sau divulgă toate conflictele de interese existente sau potențiale contribuitorilor și utilizatorilor indicelui de referință și autorității competente relevante, inclusiv conflictele de interese care provin din dreptul de proprietate sau de control al administratorului.

3. Administratorul stabilește politici și proceduri adecvate pentru identificarea, divulgarea, gestionarea sau atenuarea și evitarea conflictelor de interese în scopul protejării integrității și independenței determinării indicelui de referință. Aceste politici și proceduri trebuie revizuite în mod periodic și actualizate. Politicile și procedurile trebuie să țină cont de nivelul conflictelor de interese, de puterile discreționare exercitate în procesul de elaborare a indicelui de referință și de riscurile pe care le prezintă indicele de referință și să le abordeze în mod corespunzător. Politicile și procedurile asigură:

   (a) confidențialitatea informațiilor primite sub formă de contribuție sau elaborate de către administrator, care fac obiectul obligațiilor privind divulgarea și transparența prevăzute de prezentul regulament; și

   (b) atenuarea în mod special a conflictelor datorate dreptului de proprietate sau de control al administratorului sau altor interese din grupul său sau ca urmare a altor persoane care pot exercita influență sau control asupra administratorului în ceea ce privește stabilirea indicilor de referință.

4. Administratorul se asigură că angajații și orice alte persoane fizice ale căror servicii sunt puse la dispoziția sa sau sub controlul său și care sunt direct implicate în furnizarea unui indice de referință:

   (a) au competențele, cunoștințele și experiența necesare pentru realizarea sarcinilor atribuite și sunt supuse unei gestionări și unei supravegheri eficace;

   (b) nu fac obiectul unei influențe nejustificate sau al unor conflicte de interese, iar remunerarea și evaluarea performanței persoanelor respective nu creează conflicte de interese și nu afectează în alt mod integritatea procesului de elaborare a indicelui de referință;

   (c) interesele și legăturile comerciale ale acestora nu compromit funcțiile administratorului;

   (d) nu mai au dreptul să contribuie la elaborarea unui indice de referință prin angajarea în licitații, oferte și tranzacții fie în nume propriu, fie în numele participanților pe piață; și

(e) fac obiectul unor proceduri eficace de control al schimburilor de informații cu alți angajați sau orice alte persoane implicate în activități care pot crea un risc de conflicte de interese sau în cazul în care informațiile în cauză pot afecta indicele de referință.

5. Administratorul stabilește proceduri specifice de control intern pentru a garanta integritatea și seriozitatea angajatului sau a persoanei care determină indicele de referință, care includ cel puțin aprobarea internă a conducerii înainte de difuzarea indicelui de referință.

6. Punctele 7 și 8 din această secțiune se aplică în cazul în care datele de intrare sunt furnizate de funcția de *front office*, ceea ce înseamnă orice departament, diviziune, grup sau personal al contribuitorilor sau oricare dintre afiliații acestora care efectuează orice activitate de stabilire a prețurilor, tranzacționare, vânzări, marketing, publicitate, oferire de servicii financiare nesolicitate, structurare sau brokeraj.

7. În cazul în care administratorii primesc date de intrare de la angajații unei funcții de *front office*, administratorul trebuie să obțină date din alte surse care pot confirma datele de intrare respective.

8. Administratorul nu acceptă date de intrare de la funcții de *front office*, cu excepția cazurilor în care există proceduri interne adecvate de verificare și supraveghere pentru datele provenind de la funcțiile de *front office,* care îndeplinesc următoarele cerințe:

(a) există un mecanism de validare a datelor de intrare înainte de utilizarea acestora pentru a determina un indice de referință, inclusiv proceduri care prevăd revizuiri multiple efectuate de către personalul de conducere pentru a verifica datele de intrare și proceduri de aprobare internă de către conducere pentru transmiterea datelor de intrare;

(b) există o separare fizică între angajații din funcția de *front office* și superiorii lor ierarhici;

(c) se ține cont pe deplin de măsurile de gestionare a conflictelor pentru a identifica, divulga, gestiona, atenua și evita stimulentele existente sau potențiale pentru a manipula sau influența în alt mod intrările de date, inclusiv prin politici de remunerare; se ține cont, de asemenea, de conflictele de interese între activitățile de contribuție la datele de intrare și orice alte activități comerciale ale contribuitorului sau ale oricăruia dintre afiliații sau clienții acestuia**.**

II. Cerințele de supraveghere pentru a asigura conformitatea cu articolul 5 alineatul (1) litera (b)

9. Administratorul stabilește și menține o funcție permanentă și eficace de supraveghere, care funcționează în mod independent și cuprinde, parțial sau integral, responsabilitățile următoare, adaptate în funcție de complexitatea, utilizarea și vulnerabilitatea indicelui de referință:

(a) revizuirea definiției și a metodologiei indicelui de referință;

(b) supravegherea oricăror modificări aduse metodologiei de elaborare a indicelui de referință și autorizarea administratorului să inițieze consultări cu privire la astfel de modificări;

(c) supravegherea cadrului de control al administratorului și a codului de conduită, precum și a gestionării și exploatării indicelui de referință;

(d) reexaminarea și aprobarea procedurilor de încetare a indicelui de referință, inclusiv orice consultare cu privire la o încetare;

(e) supravegherea oricărei părți terțe implicate în furnizarea indicelui de referință, inclusiv agenții de calcul sau de difuzare;

(f) evaluarea auditurilor sau a verificărilor interne și externe și monitorizarea punerii în aplicare a acțiunilor identificate;

(g) monitorizarea datelor de intrare și a contribuitorilor, precum și a acțiunilor administratorului cu privire la contestarea sau validarea contribuțiilor de date de intrare;

(h) luarea de măsuri eficace cu privire la orice încălcare a codului de conduită; și

(i) raportarea către autoritățile competente relevante a oricărei abateri din partea contribuitorilor sau a administratorilor, de care are cunoștință funcția de supraveghere, precum și a oricăror date de intrare anormale sau suspecte.

10. Funcția de supraveghere se referă la una dintre următoarele situații:

(a) în cazul în care administratorul este deținut sau controlat de către contribuitori sau utilizatori, ia forma unui consiliu sau comitet separat, a cărui compoziție îi asigură independența și absența conflictelor de interese. În cazul în care administratorul este deținut sau controlat de contribuitori, comitetul nu trebuie să fie constituit în majoritatea sa din contribuitori. În cazul în care administratorul este deținut sau controlat de utilizatori, comitetul nu trebuie să fie constituit în majoritatea sa din utilizatori;

(b) în cazul în care administratorul nu este deținut sau controlat de către contribuabilii sau utilizatorii săi, ia forma unui consiliu sau comitet intern. Membrii consiliului sau ai comitetului intern de supraveghere nu sunt implicați în furnizarea niciunui indice de referință pe care îl supraveghează;

(c) în cazul în care administratorul poate demonstra că, având în vedere natura, amploarea și complexitatea serviciilor sale de furnizare a indicelui de referință, precum și riscul și impactul indicelui de referință, cerințele de la literele (a) și (b) nu sunt proporționale, o persoană fizică poate îndeplini funcția de ofițer de supraveghere. Ofițerul de supraveghere nu trebuie să fie implicat în furnizarea niciunui indice de referință pe care îl supraveghează.

11. Funcția de supraveghere poate supraveghea mai mulți indici de referință furnizați de un administrator, cu condiția să respecte celelalte cerințe prevăzute în prezenta secțiune.

III. Cerințele de control pentru a asigura conformitatea cu articolul 5 alineatul (1) litera (c)

12. Administratorul se asigură că există un cadru de control adecvat pentru furnizarea indicelui de referință. Cadrul de control trebuie să fie proporțional cu nivelul

conflictelor identificate, cu puterile discreționare existente în procesul de elaborare a indicelui de referință și cu natura datelor de intrare ale indicelui de referință și include:

(a) gestionarea riscului operațional;

(b) o continuitate adecvată și eficace a activității și planuri de recuperare în caz de dezastru.

13. În cazul în care datele de intrare nu sunt date privind tranzacțiile, administratorul:

(a) stabilește măsuri pentru a asigura faptul că contribuitorii respectă codul de conduită și standardele aplicabile în ceea ce privește datele de intrare;

(b) stabilește măsuri pentru monitorizarea datelor de intrare, inclusiv monitorizarea datelor de intrare înainte de publicarea indicelui de referință și validarea datelor de intrare după publicarea acestuia, în vederea identificării erorilor și anomaliilor.

14. Cadrul de control este documentat, revizuit și actualizat după caz și, la cerere, acesta este pus la dispoziția utilizatorilor și a autorității competente relevante.

IV. Cerințele în materie de responsabilitate pentru a asigura conformitatea cu articolul 5 alineatul (1) litera (d)

15. Administratorul numește o funcție internă care are capacitatea necesară de a examina respectarea de către administrator a metodologiei de elaborare a indicelui de referință și a dispozițiilor prezentului regulament și de a prezenta rapoarte în acest sens.

16. Pentru indicii de referință critici, administratorul numește un auditor extern independent care să examineze și să prezinte un raport privind respectarea de către administrator a metodologiei de elaborare a indicelui de referință și a dispozițiilor prezentului regulament, în cazul în care dimensiunea și complexitatea operațiunilor legate de indicele de referință realizate de administrator prezintă un risc semnificativ pentru stabilitatea financiară.

17. La cererea autorității competente relevante sau a oricărui utilizator al indicelui de referință, administratorul furnizează sau publică detalii privind examinările prevăzute la punctul 15 sau auditurile efectuate în conformitate cu punctul 16.

18. Administratorul ține evidența:

(a) tuturor datelor de intrare;

(b) utilizării datelor de intrare pentru determinarea indicelui de referință și a metodologiei utilizate;

(c) oricărei exercitări a puterii de decizie sau a puterii discreționare de către administrator în determinarea indicelui de referință, inclusiv raționamentul complet al deciziei sau al aprecierii, evidențele scrise privind neluarea în considerare a datelor de intrare, în special atunci când acestea corespund cerințelor din metodologia privind indicele de referință, precum și motivele care stau la baza neluării în considerare a acestor date;

(d) transmițătorilor și a persoanelor fizice angajate de administratori pentru determinarea indicilor de referință;

(e) tuturor documentelor legate de orice plângere, inclusiv a celor transmise de reclamant, precum și a evidențelor administratorului; și

(f) înregistrărilor conversațiilor telefonice sau a comunicațiilor electronice între orice persoană angajată de administrator și contribuitori cu privire la indicele de referință.

19. Administratorul păstrează evidențele prevăzute la punctul 1 timp de cel puțin cinci ani, într-o formă care să facă posibilă reproducerea și înțelegerea integrală a calculelor aferente indicelui de referință și care să permită un audit sau o evaluare a datelor de intrare, a calculelor, a deciziilor luate și a aprecierilor discreționare făcute. Înregistrările conversațiilor telefonice sau comunicațiile electronice înregistrate în conformitate cu punctul 18 litera (f) sunt furnizate la cerere persoanelor implicate în conversațiile sau comunicațiile respective și sunt păstrate pentru o perioadă de trei ani.

20. Administratorul stabilește și publică proceduri privind comunicarea, gestionarea și soluționarea în timp util a plângerilor legate de indicele de referință formulate de o persoană sau de mai multe persoane, care sunt independente de orice persoane care au legătură cu plângerea**.**

Secțiunea B Cerințele de externalizare pentru a asigura conformitatea cu articolul 6

1. În cazul în care are loc o externalizare, administratorul se asigură că sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) furnizorul de servicii trebuie să aibă competența, capacitatea și orice autorizație cerută de lege pentru a îndeplini funcțiile, serviciile sau activitățile care îi sunt externalizate în mod responsabil și profesionist;

(b) administratorul ia măsuri corespunzătoare în cazul în care se pare că furnizorul de servicii nu se poate achita de sarcinile sale în mod eficace și în conformitate cu legislația și cu cerințele de reglementare aplicabile;

(c) administratorul are în continuare cunoștințele de specialitate necesare pentru a supraveghea într-un mod eficace funcțiile externalizate și pentru a gestiona riscurile aferente externalizării;

(d) furnizorul de servicii îi divulgă administratorului orice evoluție care ar putea avea un impact semnificativ asupra capacității sale de a îndeplini sarcinile externalizate în mod eficace și în conformitate cu legislația și cerințele de reglementare aplicabile;

(e) furnizorul de servicii cooperează cu autoritatea competentă relevantă în legătură cu activitățile externalizate, administratorul și autoritatea competentă relevantă au acces efectiv la datele legate de activitățile externalizate, precum și la sediul furnizorului de servicii, iar autoritatea competentă relevantă poate să își exercite aceste drepturi de acces;

(f) administratorul poate rezilia acordurile încheiate în acest sens în cazul în care este necesar.

Secțiunea C Cerințe în materie de date și metodologie pentru a asigura conformitatea cu articolul 7 alineatul (1)

I. Cerințe în materie de date suficiente și precise și contribuitori reprezentativi pentru a asigura conformitatea cu articolul 7 alineatul (1) literele (a) și (b)

1. Administratorul se asigură că toate controalele cu privire la datele de intrare includ:

(a) criterii care stabilesc cine poate transmite date de intrare către administrator și o procedură de selecție a contribuitorilor;

(b) o procedură de evaluare a datelor de intrare ale contribuitorului și de interzicere a furnizării de date de intrare de către un contribuitor sau de aplicare a altor sancțiuni pentru neconformitate împotriva contribuitorului, după caz; și

(c) o procedură de validare a datelor de intrare, inclusiv în raport cu alți indicatori sau alte date, pentru a asigura integritatea și exactitatea acestora.

II. Cerințe cu privire la o metodologie solidă și fiabilă pentru a asigura conformitatea cu articolul 7 alineatul (1) litera (d)

2. Atunci când elaborează metodologia privind indicele de referință, administratorul indicelui de referință:

(a) ia în considerare factori precum dimensiunea și lichiditatea normală a pieței, transparența tranzacțiilor și pozițiile participanților pe piață, concentrarea pieței, dinamica pieței și capacitatea oricărui eșantion de a reprezenta realitatea economică pe care indicele de referință vizează să o măsoare;

(b) determină ceea ce constituie o piață activă în sensul indicelui de referință respectiv; și

(c) stabilește prioritatea acordată diferitelor tipuri de date de intrare.

3. Administratorul utilizează metodologii de elaborare a indicilor de referință care:

(a) sunt riguroase, continue și pot fi validate, inclusiv testări ex-post; și

(b) sunt reziliente și garantează faptul că indicele de referință poate fi calculat în cea mai mare varietate de situații posibile.

4. Administratorul trebuie să aibă proceduri publicate clare în care se identifică circumstanțele în care cantitatea sau calitatea datelor de intrare se situează sub standardele necesare pentru ca metodologia să permită determinarea indicelui de referință în mod precis și fiabil și care descriu dacă și cum va fi calculat indicele de referință în astfel de circumstanțe.

III. Cerințele în materie de transparență pentru a asigura conformitatea cu articolul 7 alineatul (1) litera (e)

5. Administratorul specifică modul în care vor avea loc consultări privind modificările aduse metodologiei. Administratorul publică procedurile și argumentele care justifică orice propunere de modificare semnificativă a metodologiei acestuia, furnizând inclusiv o definiție a ceea ce reprezintă o modificare substanțială și indicând momentul în care va notifica utilizatorii cu privire la eventualele modificări. Procedurile respective:

(a) asigură o notificare prealabilă, cu un calendar clar, care oferă posibilitatea de a analiza și de a prezenta observații cu privire la impactul unor astfel de propuneri de modificări; și

(b) prevăd ca observațiile respective și răspunsul administratorului la observații să fie puse la dispoziție după fiecare consultare, cu excepția cazului în care a fost solicitată confidențialitatea.

Secțiunea D Cerințe legate de codul de conduită pentru a asigura conformitatea cu articolul 9

1. Codul de conduită elaborat în conformitate cu articolul 9 include cel puțin următoarele elemente:

   (a) cerințele necesare pentru a garanta că datele de intrare sunt furnizate în conformitate cu articolele 7 și 8; persoanele care pot furniza date de intrare administratorului și procedurile pentru evaluarea identității unui contribuitor și a oricăror transmițători, precum și autorizarea eventualilor transmițători;

   (b) politicile de încurajare a contribuitorilor să furnizeze toate datele de intrare relevante; și

   (c) sistemele și controalele pe care un contribuitor trebuie să le instituie inclusiv:

   – proceduri pentru transmiterea datelor de intrare, inclusiv cerințe referitoare la obligația contribuitorului de a menționa dacă datele de intrare sunt date privind tranzacțiile și dacă datele de intrare sunt conforme cu cerințele administratorului;

   – politici privind exercitarea de puteri discreționare la furnizarea datelor de intrare;

   – orice cerință privind validarea datelor de intrare înainte de a fi furnizate administratorului;

   – politici privind păstrarea evidențelor;

   – cerințe de raportare a oricăror date de intrare suspecte;

   – cerințe privind gestionarea conflictelor.

2. Administratorul se asigură că respectivul cod de conduită respectă prevederile prezentului regulament.

Secțiunea E Cerințe în materie de guvernanță și controale la nivelul contribuitorilor aplicate contribuitorilor direct supravegheații **pentru a asigura conformitatea cu articolul 11**

1. Un contribuitor care face obiectul supravegherii dispune de sisteme și controale eficace pentru a asigura integritatea și fiabilitatea tuturor contribuțiilor cu date de intrare furnizate administratorului, inclusiv:

   (a) controale privind persoanele autorizate să transmită date de intrare unui administrator, inclusiv, în limitele proporționalității, un proces de aprobare de către o persoană fizică superioară ierarhic transmițătorului;

   (b) formare profesională adecvată pentru transmițători, acoperind cel puțin prezentul regulament și [Regulamentul privind abuzul de piață];

   (c) măsuri de gestionare a conflictelor, inclusiv separarea fizică a angajaților, după caz, și examinarea unei modalități de a înlătura stimulentele în favoarea manipulării oricărui indice de referință, create prin politici de remunerare;

   (d) păstrarea înregistrărilor comunicațiilor referitoare la furnizarea de date de intrare pentru o perioadă de timp corespunzătoare.

2. În cazul în care datele de intrare nu sunt date privind tranzacțiile, contribuitorii care fac obiectul supravegherii stabilesc, în plus față de sistemele și controalele

menționate la punctul (1), politici de orientare a oricărei utilizări a puterii de decizie sau a puterii discreționare și păstrează evidențe privind argumentele care stau la baza oricărei astfel de decizii sau aprecieri, în limitele proporționalității, ținând seama de natura indicelui de referință și a datelor de intrare.

Secțiunea F Cerințele în materie de declarare a indicilor de referință pentru a asigura conformitatea cu articolul 15

Declarația privind indicele de referință conține cel puțin:

(a) definițiile tuturor termenilor-cheie legați de indicele de referință;

(b) argumentele care justifică adoptarea unei metodologii și a unor proceduri pentru revizuirea și aprobarea metodologiei;

(c) criteriile și procedurile utilizate pentru a determina indicele de referință, inclusiv o descriere a datelor de intrare, prioritatea acordată diferitor tipuri de date de intrare, utilizarea unor modele sau metode de extrapolare și a unor proceduri de reechilibrare a elementelor unui indicator al indicelui de referință;

(d) controalele și normele care reglementează orice exercitare a puterii discreționare sau a puterii de decizie de către administrator sau de către eventualii contribuitori, pentru a asigura coerența în utilizarea unei astfel de puteri discreționare sau de decizie;

(e) procedurile care reglementează determinarea indicelui de referință în perioadele de criză sau în perioadele în care sursele de date privind tranzacțiile ar putea fi insuficiente, inexacte sau nefiabile și potențialele limitări ale indicelui de referință în astfel de perioade; și

(f) procedurile pentru remedierea erorilor apărute în ceea ce privește datele de intrare sau determinarea indicelui de referință, inclusiv cazurile în care va fi necesară recalcularea acestuia.

ANEXA II

Indici de referință ai ratei dobânzii

1. Prezenta anexă se aplică indicilor de referință ai ratei dobânzii interbancare.

2. Următoarele cerințe se aplică în plus față de cele prevăzute în anexa I sau în locul acestora.

Date exacte și suficiente

3. Punctele 4 și 5 se aplică ratei dobânzii interbancare de referință în cazul în care datele de intrare sunt estimări sau cotații.

4. Datele privind tranzacțiile în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (a) sunt:

   (a) tranzacțiile unui contribuitor care îndeplinesc cerințele privind datele de intrare din codul de conduită, pe:

   – piața depozitelor interbancare negarantate;

   – alte piețe ale depozitelor negarantate, inclusiv pe piețele certificatelor de depozit și ale efectelor de comerț; și

   – alte piețe conexe ale swap-urilor pe indicii ratei dobânzii overnight, ale contractelor repo, ale contractelor forward pe cursul de schimb, ale contractelor futures și ale opțiunilor pe rata dobânzii și ale operațiunilor băncii centrale.

   (b) Observațiile unui contribuitor cu privire la tranzacțiile unor părți terțe în cadrul tranzacțiilor descrise la alineatul (2) litera (a).

5. În absența unor date suficiente privind tranzacțiile de la alineatul (1), pentru a determina datele de intrare pot fi utilizate, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a), cotațiile părților terțe către contribuitorii de pe aceleași piețe și avizele experților. Datele de intrare pot fi, de asemenea, ajustate pentru a se asigura faptul că acestea sunt reprezentative pentru piața interbancară și compatibile cu aceasta. În mod concret, datele de intrare de la alineatul (1) pot fi ajustate prin aplicarea următoarelor criterii:

   (a) proximitatea tranzacțiilor de momentul furnizării datelor de intrare și impactul oricăror evenimente de pe piață în intervalul dintre momentul realizării tranzacțiilor și momentul furnizării datelor de intrare;

   (b) interpolarea sau extrapolarea pornind de la datele privind tranzacțiile; și

   (c) ajustări care să reflecte modificările aduse bonității contribuitorilor și a altor participanți pe piață.

Transparența datelor de intrare

6. În cazul în care datele de intrare sunt estimări, administratorul publică datele de intrare după trei luni de la furnizarea acestora; în caz contrar, datele de intrare sunt publicate în conformitate cu articolul 16.

Funcția de supraveghere

7. Punctele 7, 8, și 9 din secțiunea A din anexa I nu se aplică.

8. Administratorii dispun de un comitet de supraveghere independent. Contribuitorii constituie o minoritate în rândul membrilor comitetului de supraveghere. Detaliile privind componența comitetului sunt făcute publice, împreună cu orice declarații

privind conflictele de interese și procedurile de alegere sau numire a membrilor comitetului de supraveghere.

9. Comitetul de supraveghere se întrunește cel puțin o dată la două luni și publică imediat după aceea procese-verbale transparente.

10. Responsabilitățile funcției de supraveghere includ:

(a) revizuirea definiției și a metodologiei de elaborare a indicelui de referință;

(b) supravegherea oricăror modificări aduse metodologiei privind indicele de referință și autorizarea administratorului să inițieze consultări cu privire la astfel de modificări;

(c) supravegherea cadrului de control al administratorului și a codului de conduită, precum și a gestionării și a exploatării indicelui de referință;

(d) reexaminarea și aprobarea procedurilor de încetare a indicelui de referință, inclusiv orice consultare cu privire la o încetare;

(e) supravegherea oricărei părți terțe implicate în furnizarea indicelui de referință, cum ar fi agenți de calcul sau de difuzare;

(f) evaluarea auditurilor sau a verificărilor interne și externe și monitorizarea punerii în aplicare a acțiunilor identificate;

(g) monitorizarea datelor de intrare și a contribuitorilor, precum și a acțiunilor administratorului cu privire la contestarea sau validarea contribuțiilor cu date de intrare;

(h) impunerea de sancțiuni pentru încălcarea codului de conduită, după caz; și

(i) raportarea către autoritățile competente relevante a oricăror abateri din partea contribuitorilor sau a administratorilor de care au cunoștință și a oricăror date de intrare anormale sau suspecte.

Audit

11. Punctele 15 și 16 din secțiunea A din anexa 1 nu se aplică.

12. O dată la doi ani se efectuează un audit extern al administratorilor; primul audit are loc la șase luni de la adoptarea codului de conduită, ulterior organizându-se audituri o dată la doi ani. Comitetul de supraveghere poate solicita un audit extern al firmelor contribuitoare în cazul în care este nemulțumit de orice aspect al conduitei acestora.

Codul de conduită

13. Codul de conduită precizează în detaliu procedura prin care sunt furnizate datele de intrare, inclusiv, în plus față de cerințele prevăzute în secțiunea D din anexa II:

(a) utilizarea datelor privind tranzacțiile interbancare și a altor date de tranzacție, alte piețe relevante și conexe care pot fi utilizate pentru a obține o evaluare precisă a pieței finanțării interbancare;

(b) o cerință de a ține evidențe interne exacte ale tuturor tranzacțiilor de pe piața interbancară și de pe alte piețe relevante, precum și o cerință de a pune evidențele respective la dispoziția administratorului indicelui de referință și a comitetului de supraveghere al acestuia în mod regulat și la cerere;

(c) procedurile de validare a contribuțiilor cu date de intrare anterior publicării și coroborarea contribuțiilor cu date de intrare după publicare;

(d) politicile de formare profesională a transmițătorilor, inclusiv datele de intrare care trebuie luate în considerare în momentul determinării contribuțiilor cu date de intrare și modul de utilizare a avizelor experților, inclusiv responsabilitățile acestora în materie de reglementare;

(e) o cerință de formare profesională pentru traderii care execută tranzacții cu instrumente financiare derivate care se raportează la indicele de referință respectiv, detaliind rolul acestora în procesul de determinare a indicelui și contactele cu transmițătorii care sunt considerate inacceptabile; și

(f) o cerință pentru toți contribuitorii de a dispune de proceduri de semnalare a elementelor suspecte către administratorul indicelui de referință și către comitetul de supraveghere în vederea reexaminării.

Sistemele și controalele contribuitorilor

14. În cazul contribuitorilor, în plus față de cerințele prevăzute în secțiunea E din anexa I, se aplică următoarea cerință.

15. Transmițătorii fiecărui contribuitor și superiorii ierarhici direcți ai acestora confirmă în scris că au citit codul de conduită și că vor respecta dispozițiile acestuia.

16. Sistemele și controalele unui contribuitor includ:

(a) o prezentare generală a responsabilităților din cadrul fiecărei firme, inclusiv liniile ierarhice interne și răspunderea, inclusiv localizarea transmițătorilor și a superiorilor lor și numele persoanelor relevante și ale înlocuitorilor;

(b) proceduri interne pentru aprobarea contribuțiilor cu date de intrare;

(c) proceduri disciplinare cu privire la tentativele de manipulare sau la orice neraportare a unei manipulări efective sau a unei tentative de manipulare din partea unor părți din afara procesului de contribuție;

(d) proceduri de gestionare eficace a conflictelor de interese și de control al comunicării, atât în rândul contribuitorilor, cât și între contribuitori și alte părți terțe, pentru a evita orice influență externă necuvenită asupra responsabililor cu transmiterea ratelor. Transmițătorii lucrează în locații separate din punct de vedere fizic de traderii de instrumente derivate pe rata dobânzii;

(e) proceduri eficace pentru prevenirea sau controlul schimburilor de informații între persoanele angajate în activități care implică un risc de conflict de interese, atunci când respectivele schimburi de informații pot afecta datele privind indicii de referință furnizate;

(f) norme pentru evitarea coluziunii între contribuitori, precum și între contribuitori și administratorii indicilor de referință;

(g) măsuri pentru a preveni sau pentru a limita exercitarea de către orice persoană a unei influențe necuvenite asupra modului în care persoanele implicate în furnizarea de date de intrare efectuează activitățile respective;

(h) înlăturarea oricărei legături directe dintre remunerarea angajaților implicați în furnizarea de date de intrare și remunerarea sau veniturile generate de persoanele angajate în altă activitate, în situațiile în care ar putea apărea un conflict de interese în legătură cu activitățile respective;

(i) controale pentru a identifica orice tranzacție inversă ulterioară furnizării de date de intrare.

17. Contribuitorul ține evidența detaliată a:

(a) tuturor aspectelor relevante ale contribuțiilor cu date de intrare;

(b) procedurii de determinare a datelor de intrare și de aprobare a datelor de intrare;

(c) numelor transmițătorilor și a responsabilităților acestora;

(d) oricăror comunicații dintre transmițători și alte persoane, inclusiv traderi și brokeri interni și externi, în legătură cu determinarea sau furnizarea de date de intrare;

(e) oricărei interacțiuni a transmițătorilor cu administratorul sau cu orice agent de calcul;

(f) oricăror întrebări referitoare la datele de intrare și a răspunsului dat întrebărilor respective;

(g) rapoartelor de sensibilitate pentru portofoliile de tranzacționare cu swap-uri pe rata dobânzii și orice alte portofolii de tranzacționare derivate cu o expunere semnificativă la fixările de rate ale dobânzii interbancare cu privire la datele de intrare; și

(h) constatările oricăror audituri interne și externe.

18. Evidențele se păstrează pe un suport care permite ca stocarea de informații să fie accesibilă pentru referințe ulterioare, cu o pistă de audit documentată.

19. În baza funcției sale de verificare a conformității, contribuitorul raportează în mod regulat structurii de conducere orice constatări, inclusiv tranzacțiile inverse.

20. Datele de intrare și procedurile fac, în mod regulat, obiectul unor reexaminări interne.

21. Un audit extern privind datele de intrare ale contribuitorului, conformitatea cu codul de conduită și cu dispozițiile prezentului regulament se efectuează o dată la doi ani, primul audit având loc la șase luni de la adoptarea codului de conduită, iar ulterior o dată la doi ani.

ANEXA III

Indici de referință ai mărfurilor

Prezenta anexă se aplică „indicilor de referință ai mărfurilor”, care sunt indici de referință în cadrul cărora activul suport, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (c), este o marfă în sensul articolului 2 punctul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei[28].

Metodologie

1. În sensul articolelor 8, 9 și 16, metodologia și descrierea metodologiei în cadrul declarației privind indicele de referință includ următoarele elemente:

   (a) toate criteriile și procedurile care sunt utilizate pentru elaborarea indicelui de referință, inclusiv modul în care administratorul utilizează datele de intrare, inclusiv volumul specific, tranzacțiile încheiate și raportate, ofertele și orice alte informații de piață în evaluarea sa și/sau în perioadele sau intervalele de evaluare, de ce este utilizată o anumită unitate de referință, modul în care administratorul colectează astfel de date de intrare, orientările care controlează exercitarea puterii de decizie de către evaluatori și orice alte informații, precum ipoteze, modele și/sau extrapolarea pornind de la datele colectate care sunt luate în considerare în momentul realizării unei evaluări;

   (b) procedurile și practicile aferente care sunt concepute să asigure coerența între evaluatorii acesteia în exercitarea puterii lor de decizie;

   (c) importanța relativă care este atribuită fiecărui criteriu utilizat în calculul indicelui de referință, în special tipul de date de piață utilizate și tipul de criteriu utilizat pentru a orienta exercitarea puterii de decizie astfel încât să se asigure calitatea și integritatea calculului indicelui de referință;

   (d) criteriile care precizează cantitatea minimă de date privind tranzacțiile necesare pentru calculul unui anumit indice de referință. În cazul în care nu se prevede un astfel de prag, trebuie explicate motivele pentru care nu s-a stabilit un prag minim, inclusiv procedurile care se aplică în cazul în care nu există date privind tranzacțiile;

   (e) criteriile privind perioadele de evaluare în cazul în care datele prezentate se situează sub pragul recomandat în metodologie referitor la datele privind tranzacțiile sau sub standardele de calitate impuse de administrator, inclusiv eventualele metode alternative de evaluare, inclusiv modelele de estimare teoretică;

   (f) criteriile privind caracterul oportun al contribuțiilor cu date de intrare și mijloacele de transmitere a acestor contribuții cu date de intrare, fie pe cale electronică, fie prin telefon sau în alt mod;

   (g) criteriile și procedurile aplicabile perioadelor de evaluare în cazul în care unul sau mai mulți contribuitori prezintă date de piață care constituie o proporție semnificativă din totalul datelor de intrare pentru respectivul indice de referință. Administratorul definește, de asemenea, în cadrul criteriilor și procedurilor sale, ceea ce constituie o proporție semnificativă pentru calculul fiecărui indice de referință;

[28] JO L 241, 2.9.2006, p. 1.

(h) criteriile potrivit cărora datele privind tranzacțiile pot fi excluse din calculul unui indice de referință.

2. Administratorul publică:

(a) argumentele care justifică adoptarea unei anumite metodologii, inclusiv orice tehnici de ajustare a prețurilor și o justificare a motivului pentru care perioada de timp sau intervalul de evaluare în care sunt acceptate date de intrare reprezintă un indicator fiabil al valorilor pieței fizice;

(b) procedura de reexaminare internă și de aprobare a unei anumite metodologii, precum și frecvența acestei reexaminări; și

(c) procedura de revizuire externă a unei anumite metodologii, inclusiv procedurile pentru obținerea acceptării pe piață a metodologiei prin consultări cu utilizatorii cu privire la modificările importante aduse procedurilor acestora de calculare a indicelui de referință.

Modificări aduse metodologiei

3. În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (e), administratorul adoptă și face publice pentru utilizatori proceduri clare în caz de modificare și argumentele care stau la baza oricărei propuneri de modificare semnificativă a metodologiei sale. Procedurile respective trebuie să fie în concordanță cu obiectivul primordial conform căruia un administrator trebuie să asigure integritatea permanentă a calculelor sale referitoare la indicele de referință și să efectueze modificările necesare în vederea bunei funcționări a pieței respective la care se referă astfel de modificări. Astfel de proceduri prevăd:

(a) notificarea prealabilă într-un termen clar, care oferă utilizatorilor suficiente posibilități de a analiza și de a face observații cu privire la impactul acestor propuneri de modificări, având în vedere aprecierea administratorului cu privire la circumstanțele generale;

(b) ca observațiile utilizatorilor și răspunsul administratorului la observațiile respective să fie accesibile tuturor utilizatorilor pieței după orice perioadă de consultare prevăzută, cu excepția cazului în care cel care a făcut observațiile a solicitat confidențialitatea.

4. Administratorul examinează în mod regulat metodologiile sale în scopul asigurării faptului că acestea reflectă în mod fiabil piața fizică evaluată și prevede proceduri pentru luarea în considerare a opiniilor utilizatorilor relevanți.

Calitatea și integritatea calculelor indicelui de referință

5. În conformitate cu articolele 8 și 9, administratorul:

(a) precizează criteriile care definesc marfa fizică care face obiectul unei anumite metodologii;

(b) acordă prioritate datelor de intrare în următoarea ordine, în cazul în care acestea sunt în concordanță cu metodologiile administratorilor:

(1) tranzacții încheiate și raportate;

(2) oferte;

(3) alte informații.

Dacă nu se acordă prioritate tranzacțiilor încheiate și raportate, ar trebui să fie explicate motivele, astfel cum se prevede la punctul 6 litera (b);

(c) adoptă măsuri suficiente destinate utilizării datelor de piață prezentate și avute în vedere în calculul unui indice de referință, care sunt de bună credință, ceea ce înseamnă că părțile care au transmis datele de piață au executat sau sunt pregătite să execute tranzacții care generează astfel de date de piață și tranzacțiile încheiate au fost executate în baza principiului deplinei concurențe, iar o atenție deosebită este acordată tranzacțiilor între întreprinderile afiliate;

(d) stabilește și utilizează proceduri pentru identificarea datelor anormale sau suspecte privind tranzacțiile și ține o evidență a deciziilor de a exclude datele privind tranzacțiile din procesul său de calcul al indicelui de referință;

(e) încurajează contribuitorii să transmită toate datele de piață de care dispun care se încadrează în criteriile administratorului pentru calculul respectiv. Administratorii urmăresc, în măsura în care pot face acest lucru și este rezonabil, să se asigure că datele transmise sunt reprezentative pentru tranzacțiile încheiate efectiv ale contribuitorilor; și

(f) utilizează un sistem de măsuri adecvate pentru a se asigura că standardele de calitate și integritate ale administratorului cu privire la datele de piață sunt respectate de contribuitori.

6. Administratorul descrie și publică pentru fiecare calcul, în măsura în care este posibil, fără a aduce atingere obligației de publicare a indicelui de referință:

(a) o explicație concisă, suficientă pentru a facilita capacitatea de înțelegere a abonatului la indicele de referință sau a autorității competente a modului de elaborare a calculelor, incluzând, cel puțin, dimensiunea și lichiditatea pieței fizice evaluate (cum ar fi numărul și volumul tranzacțiilor transmise), intervalul de volume și volumul mediu și gama de prețuri și prețul mediu, precum și procentele orientative ale fiecărui tip de date de piață care au fost luate în considerare în cadrul unui calcul; termenii referitori la metodologia de stabilire a prețului, precum „pe bază de tranzacții”, „pe bază de marjă” sau „interpolat sau extrapolat”;

(b) o explicație concisă a măsurii în care și a argumentelor pe baza cărora a fost folosită la calcule puterea de decizie care a presupus excluderi de date care, altfel, erau conforme cu cerințele prevăzute în metodologia relevantă pentru calculul respectiv, fundamentarea prețurilor pe marje sau pe interpolare, extrapolare sau ponderarea ofertelor la un nivel mai ridicat decât cel al tranzacțiilor încheiate, dacă este cazul.

Integritatea procesului de raportare

7. În conformitate cu articolul 5, administratorul:

(a) precizează criteriile care definesc cine poate transmite date de piață administratorului;

(b) dispune de proceduri de control al calității pentru a evalua identitatea unui contribuitor și a oricărui angajat al contribuitorului care raportează date de intrare, precum și autorizația unei astfel de persoane de a raporta date de intrare în numele unui contribuitor;

(c) precizează criteriile aplicate angajaților unui contribuitor care sunt autorizați să transmită date de intrare unui administrator în numele unui contribuitor; încurajează contribuitorii să transmită date privind tranzacțiile provenind de la funcțiile administrative (*back office*) și urmărește coroborarea datelor din alte surse în cazul în care datele privind tranzacțiile sunt primite în mod direct de la un trader; și

(d) instituie controale interne și proceduri scrise pentru identificarea comunicărilor dintre contribuitori și evaluatori care încearcă să influențeze un calcul în beneficiul oricărei poziții de tranzacționare (fie aceasta a contribuitorului, a angajaților acestuia sau a oricărei părți terțe), care încearcă să determine un evaluator să încalce normele sau orientările administratorului sau să identifice contribuitorii care transmit în mod sistematic date anormale sau suspecte privind tranzacțiile. Procedurile respective includ dispoziții prin care administratorul să poată transfera la un nivel superior investigația efectuată în cadrul societății contribuitorului. Controalele includ verificarea încrucișată a indicatorilor de piață pentru validarea informațiilor transmise.

Evaluatori

8. În conformitate cu articolul 5, administratorul:

(a) adoptă și dispune de norme interne și de orientări clare privind selectarea evaluatorilor, care includ nivelul minim de formare profesională, de experiență și de competență al acestora, precum și o procedură de reexaminare periodică a competențelor lor;

(b) asigură continuitatea evaluatorilor și planificarea înlocuirii cu privire la evaluatorii săi pentru a se asigura că calculele sunt realizate în mod uniform și de către angajați care dețin un nivel relevant de cunoștințe de specialitate;

(c) instituie proceduri de control intern pentru a asigura integritatea și fiabilitatea calculelor. Astfel de controale interne și proceduri prevăd cel puțin supravegherea continuă a evaluatorilor pentru a se asigura că metodologia a fost aplicată în mod corespunzător.

Piste de audit

9. În conformitate cu articolul 5, administratorul dispune de norme și proceduri pentru a consemna simultan informațiile relevante, inclusiv:

(a) toate datele de piață;

(b) deciziile care sunt luate de către evaluatori pentru calcularea fiecărui indice de referință;

(c) dacă un calcul a exclus o anumită tranzacție, care în rest era conformă cu cerințele metodologiei relevante pentru calculul respectiv, și argumentele care au justificat o astfel de excludere;

(d) identitatea fiecărui evaluator și cea a oricărei alte persoane care a transmis sau a generat în alt mod oricare dintre informațiile de la literele (a), (b) sau (c).

10. În conformitate cu articolul 5, administratorul dispune de norme și proceduri pentru a garanta păstrarea unei piste de audit a informațiilor relevante timp de cel puțin cinci ani în vederea documentării elaborării calculelor sale.

Conflicte de interese

11. În conformitate cu articolul 5, politicile și procedurile aplicate de un administrator privind conflictele de interese:

    (a) garantează faptul că calculele indicelui de referință nu sunt influențate de existența sau de eventuala existență a unei relații comerciale cu caracter profesional sau personal sau a unui interes între administrator sau entitățile afiliate ale acestuia, personalul său, clienții săi, orice participant pe piață sau persoane aflate în legătură cu acestea;

    (b) garantează faptul că interesele personale și legăturile comerciale ale personalului administratorului nu compromit funcțiile administratorului, inclusiv în afara locului de muncă, în contextul deplasărilor și al acceptării de servicii de divertisment, de cadouri și de ospitalitate oferite de clienții administratorului sau de alți participanți pe piața de mărfuri;

    (c) asigură, cu privire la conflictele identificate, separarea adecvată a funcțiilor în cadrul administratorului prin intermediul supravegherii, compensării, accesului la sisteme și fluxurilor de informații;

    (d) protejează confidențialitatea informațiilor transmise administratorului sau elaborate de acesta, sub rezerva obligațiilor administratorului în materie de divulgare;

    (e) interzic personalului de conducere al administratorului, evaluatorilor și altor angajați să contribuie la calculul unui indice de referință prin implicarea în oferte și tranzacții, fie în nume personal, fie în numele participanților pe piață;

    (f) gestionează în mod eficace conflictele de interese identificate care ar putea exista între activitatea sa de furnizare a indicelui referință (care îi include pe toți angajații care efectuează calculul indicelui de referință sau participă în alt fel la responsabilitățile legate de acesta) și orice altă activitate a administratorului.

12. Administratorul se asigură că celelalte operațiuni comerciale ale sale dispun, de asemenea, de proceduri și mecanisme concepute astfel încât să reducă la minimum probabilitatea ca vreun conflict de interese să afecteze integritatea calculelor indicelui de referință.

13. Administratorul se asigură că dispune de linii ierarhice separate în rândul personalului său de conducere, al evaluatorilor și al altor angajați, precum și de la personalul de conducere către nivelul cel mai înalt de conducere al administratorului și consiliul de administrație al acestuia, pentru a se asigura:

    (a) că administratorul pune în aplicare în mod satisfăcător cerințele prezentului regulament; și

    (b) faptul că responsabilitățile sunt în mod clar definite și nu intră în conflict sau nu dau impresia unui conflict.

14. Administratorul divulgă utilizatorilor săi existența unui conflict de interese care decurge din dreptul de proprietate al administratorului, de îndată ce ia cunoștință de acesta.

Plângeri

15. În conformitate cu articolul 5, administratorul deține și publică proceduri scrise de primire, investigare și ținere a evidențelor privind plângerile formulate cu privire la procesul de calcul al administratorului. Astfel de mecanisme privind plângerile asigură faptul că:

(a) administratorul dispune de un mecanism, descris în detaliu în cadrul unei politici scrise de soluționare a plângerilor, prin care abonații indicelui pot depune plângeri cu privire la caracterul reprezentativ pentru valoarea de piață al calculului unui anumit indice de referință, propuneri de modificări ale calculului unui indice de referință, aplicarea metodologiei în legătură cu calculul unui anumit indice de referință și alte decizii editoriale legate de procedeele de calcul al indicelui de referință;

(b) administratorul se asigură că politica sa scrisă de soluționare a conflictelor include, printre altele, procedurile și calendarul vizat pentru soluționarea plângerilor;

(c) plângerile formale formulate împotriva unui administrator și a personalului acestuia sunt cercetate de către administratorul respectiv în timp util și în mod imparțial;

(d) investigația este derulată în mod independent față de personalul care ar putea fi implicat în obiectul plângerii;

(e) administratorul vizează finalizarea rapidă a investigației sale;

(f) administratorul informează în scris reclamantul și oricare alte părți relevante cu privire la rezultatul investigației într-un termen rezonabil;

(g) există posibilitatea recurgerii, în termen de cel mult șase luni de la data plângerii inițiale, la o parte terță independentă numită de administrator, în cazul în care reclamantul este nemulțumit de modul în care a fost soluționată o plângere de către administratorul relevant sau de decizia administratorului în situația respectivă; și

(h) toate documentele referitoare la o plângere, inclusiv cele transmise de către reclamant, precum și evidențele proprii ale unui administrator se păstrează pentru o perioadă de minimum cinci ani.

16. Litigiile cu privire la determinările zilnice ale prețurilor, care nu constituie plângeri oficiale, sunt soluționate de către administrator prin trimitere la procedurile sale standard adecvate. În cazul în care o plângere determină o modificare a prețului, aceasta este comunicată pe piață cât mai curând posibil.

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

Denumirea propunerii/inițiativei

Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind indicii utilizați ca indici de referință pentru instrumente financiare și contracte financiare

Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB[29]

Piața internă – Piețe financiare

Tipul propunerii/inițiativei

X Propunere/inițiativă care se referă la o acțiune nouă

☐ Propunere/inițiativă care se referă la o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare[30]

☐ Propunere/inițiativă care se referă la prelungirea unei acțiuni existente

☐ Propunere/inițiativă care se referă la o acțiune reorientată către o acțiune nouă

Obiective

Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Întărirea încrederii investitorilor; reducerea riscurilor de destabilizare a pieței; reducerea riscurilor sistemice

Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Obiective specifice:

- Reducerea riscului de manipulare a indicilor de referință

- Asigurarea utilizării adecvate de indici de referință solizi și reprezentativi

Activitatea (activitățile) AMB/ABB în cauză

Pentru îndeplinirea obiectivelor specifice menționate mai sus este necesară atingerea următoarelor obiective operaționale:

- Limitarea stimulentelor și a oportunităților de manipulare a indicilor de referință

- Reducerea la minimum a puterii discreționare – asigurarea faptului că indicii de referință se bazează pe date exacte și suficiente

- Asigurarea unei guvernanțe solide și a faptului că riscurile sunt abordate prin controale

- Creșterea transparenței și asigurarea faptului că utilizarea indicilor de referință se bazează pe adecvare

- Asigurarea unei supravegheri eficace

Impactul și rezultatul (rezultatele) preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

---

[29] ABM: ABM (Activity Based Management – Gestionare pe activități) – ABB (Activity-Based Budgeting – Întocmirea bugetului pe activități). Întocmirea bugetului pe activități.

[30] Astfel cum sunt menționate la articolul 49 alineatul (6) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

Propunerea urmărește:

- reglementarea furnizării indicilor de referință și a furnizării datelor de intrare pentru indicii de referință;

- asigurarea aplicării unei guvernanțe și a unor controale adecvate în ceea ce privește furnizarea indicilor de referință și a faptului că sunt evitate conflictele de interese;

- asigurarea faptului că metodologiile privind indicii de referință și datele de intrare sunt solide și fiabile;

- asigurarea faptului că activitatea prin care sunt transmise contribuțiile la elaborarea indicilor de referință face obiectul unor controale adecvate și a faptului că sunt evitate conflictele de interese;

- asigurarea faptului că indicii de referință sunt furnizați de manieră transparentă;

- asigurarea efectuării unei evaluări a gradului de adecvare în momentul în care indicii de referință sunt utilizați ca referință într-un contract financiar încheiat cu un consumator.

Indicatori de rezultat și de impact

1. - Reducerea riscului de manipulare a indicilor de referință

- Numărul de încălcări ale Regulamentului privind abuzul de piață legate de indicii de referință

- Numărul de sancțiuni și penalități impuse

- Numărul de inspecții la fața locului

- Numărul de măsuri de supraveghere

2. - Asigurarea utilizării adecvate de indici de referință solizi și reprezentativi

- Numărul de încălcări ale regulamentului

- Numărul de sancțiuni și penalități impuse

- Numărul de inspecții la fața locului

- Numărul de măsuri de supraveghere

- Numărul de acțiuni civile pentru nerespectarea prezentului regulament inițiate de către utilizatorii indicelui de referință împotriva administratorilor și contribuitorilor

- Numărul de plângeri primite de Comisie din partea utilizatorilor de indici de referință

Motivul (motivele) propunerii/inițiativei

Cerințe de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Aplicarea regulamentului în statele membre va avea următoarele efecte:

- va fi redus riscul de manipulare a indicilor de referință

- va fi asigurată utilizarea unor indici de referință solizi și reprezentativi

Valoarea adăugată a implicării UE

Indicii de referință sunt transfrontalieri în ceea ce privește utilizarea și furnizarea acestora. În absența unui cadru legislativ al UE, acțiunile individuale ale statelor membre ar fi lipsite de eficacitate, deoarece nu există nicio obligație sau stimulent pentru ca statele membre să coopereze între ele, iar absența unei astfel de cooperări lasă loc posibilităților de arbitraj de reglementare. Implicarea UE asigură un răspuns coerent și coordonat care reduce la minimum ineficiențele care ar fi create prin intermediul abordărilor divergente și al posibilităților de arbitraj de reglementare care ar exista în caz contrar.

Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

Indicii de referință sunt similari ratingurilor de credit prin faptul că ambele constituie puncte de referință pentru investiții sau contracte financiare. În ambele cazuri, criza financiară a pus în evidență modul în care îndoielile cu privire la integritatea și exactitatea acestora pot submina piețele și pot prejudicia atât economia reală, cât și investitorii. Prezenta propunere se bazează pe experiența legată de reglementarea agențiilor de rating de credit, în special cu privire la cele mai eficiente și eficace măsuri de reglementare și de supraveghere și la cerințele de guvernanță.

Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente relevante

Prezenta propunere prezintă sinergii semnificative cu propunerea de Regulament privind abuzul de piață (MAR) la articolul 2 alineatul (3) litera (d) și la articolul 8 alineatul (1) litera (d) și cu propunerea de Directivă privind sancțiunile penale aplicabile în cazul abuzului de piață (CSMAD), care clarifică faptul că orice manipulare a indicilor de referință este, în mod clar și fără echivoc, ilegală și supusă sancțiunilor administrative sau penale. Regulamentul privind integritatea și transparența pieței energiei (REMIT) prevede, de asemenea, că manipularea indicilor de referință utilizați pentru produsele energetice angro este ilegală. Prin urmare, aceste instrumente abordează comportamentul persoanelor fizice în ceea ce privește manipularea indicilor de referință, în timp ce prezenta propunere abordează deficiențele cadrului care reglementează elaborarea indicilor de referință, facilitând manipularea acestora.

Directiva privind piețele instrumentelor financiare și regulamentul de punere în aplicare al acesteia, Directiva privind prospectul și regulamentul de punere în aplicare al acesteia și Directiva privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare reglementează utilizarea și transparența indicilor de referință, completând astfel acțiunile prevăzute în prezenta propunere.

Durata acțiunii și impactul financiar al acesteia

☐ Propunere/inițiativă pe **durată determinată**

Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

Impact financiar din AAAA până în AAAA

X Propunere/inițiativă pe **durată nedeterminată**

Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)[31]

X **Gestiune centralizată directă** de către Comisie

X **Gestiune centralizată indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție:

agențiilor executive

X organismelor instituite de Comunități[32]

organismelor publice naționale/organismelor cu misiune de serviciu public

persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, identificate în actul de bază relevant în sensul articolului 49 din Regulamentul financiar

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ **Gestiune descentralizată** împreună cu țări terțe

☐ **Gestiune în comun** cu organizații internaționale ***(a se preciza)***

Dacă se indică mai multe moduri de gestionare, se furnizează detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

Combinație de gestiune centralizată directă (DG MARKT) și gestiune centralizată indirectă cu delegarea sarcinilor de execuție unui organism creat de CE (ESMA)

[31] Detalii privind modurile de gestionare, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

[32] Astfel cum sunt menționate la articolul 185 din Regulamentul financiar.

MĂSURI DE GESTIONARE

Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

Articolul 81 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe prevede evaluarea experienței dobândite în urma funcționării Autorității la fiecare trei ani de la începerea efectivă a funcționării acesteia. În temeiul articolului 35 din regulament, până la data de 1 ianuarie 2019 va fi elaborat un raport privind aplicarea respectivului regulament.

Sistemul de gestiune și de control

Riscul (riscurile) identificat(e)

S-a realizat o evaluare a impactului pentru propunerea de reformare a sistemului de supraveghere financiară din UE, care însoțește proiectele de regulamente de înființare a Autorității Bancare Europene, a Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale și a Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).

Resursele suplimentare pentru ESMA prevăzute ca urmare a prezentei propuneri sunt necesare pentru ca ESMA să își poată exercita competențele și mai ales rolul său în ceea ce privește:

- participarea la colegiile autorităților de supraveghere pentru indicii de referință critici și stabilirea unui mecanism de mediere, incluzând medierea cu caracter obligatoriu privind chestiunile importante menționate în prezentul regulament, pentru a oferi sprijin în vederea găsirii unei poziții comune între autoritățile competente în cazul unor eventuale neînțelegeri în legătură cu prezentul regulament;

- coordonarea încheierii unor acorduri de cooperare cu țări terțe și a schimburilor de informații primite din țări terțe între autoritățile competente;

- elaborarea de orientări în vederea promovării convergenței și a coerenței transsectoriale a regimurilor de sancțiuni în ceea ce privește încălcările prezentului regulament;

- menținerea unei liste cu administratorii înregistrați în conformitate cu prezentul regulament și cu firmele din țări terțe care furnizează indici de referință în cadrul Uniunii;

- primirea de notificări privind utilizarea unui indice de referință într-un instrument financiar sau într-un contract financiar din cadrul Uniunii, menținerea unui registru și asigurarea faptului că administratorii au cunoștință de această utilizare.

În lipsa resurselor necesare, nu poate fi garantată o îndeplinire rapidă și eficientă a rolului Autorității.

Metoda (metodele) de control preconizată (preconizate)

Sistemele de gestiune și de control prevăzute în Regulamentul privind ESMA se vor aplica și în cazul rolului care îi revine ESMA în conformitate cu prezenta propunere.

Setul final de indicatori de evaluare a performanței ESMA va fi decis de Comisie în momentul realizării primei evaluări obligatorii. În cadrul evaluării finale, rolul indicatorilor cantitativi va fi la fel de important ca și dovezile calitative acumulate în timpul consultărilor. Evaluarea se repetă o dată la trei ani.

Costurile și beneficiile controalelor și rata probabilă de neconformitate

Costurile sunt estimate în secțiunea 3. Principalele beneficii cuprind:

- reducerea riscul de manipulare și, prin urmare, consolidarea stabilității pieței și restabilirea încrederii în piețele financiare;

- îmbunătățirea fiabilității indicilor de referință și, prin urmare, consolidarea corectitudinii, a integrității și a eficienței piețelor financiare;

- asigurarea utilizării adecvate de indici de referință solizi și reprezentativi și, prin urmare, o mai bună protecție a consumatorilor și a investitorilor.

În consecință, prezenta propunere ar contribui la îmbunătățirea echității pieței și la asigurarea protecției consumatorilor și a investitorilor. Astfel de beneficii sunt dificil de cuantificat. Cu toate acestea, având în vedere importanța globală a existenței unor indici de referință solizi și fiabili pentru menținerea stabilității pieței și restabilirea încrederii în piețe, beneficiile sunt substanțiale în raport cu costurile.

Se estimează o rată scăzută de neconformitate, deoarece inițiativa propune norme clare și ușor de aplicat, împreună cu stimulente menite să asigure conformarea.

Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

În scopul combaterii fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) se aplică fără nicio restricție în cazul ESMA.

Autoritatea aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților Autorității.

Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea stipulează clar că OLAF și Curtea de Conturi pot să desfășoare, dacă este necesar, verificări la fața locului în cazul beneficiarilor sumelor de bani plătite de către Autoritate, precum și în cazul personalului responsabil cu alocarea acestor sume de bani.

IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linie bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Descriere]	Dif.	din partea țărilor AELS[33]	din partea țărilor candidate[34]	din partea țărilor terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
	12.03.04 Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA)	Dif.	DA	DA	NU	NU

Prezenta inițiativă legislativă va avea următoarele efecte asupra cheltuielilor:

a) DG MARKT pentru elaborarea actelor delegate, precum și pentru evaluarea, monitorizarea punerii în aplicare și eventuala reexaminare a inițiativei:

1 membru al personalului de nivel AD (normă întreagă) și costurile aferente; costuri anuale estimate în valoare de 0,142 milioane EUR pe an.

b) ESMA

(i) Costuri cu resursele umane doi agenți temporari care să participe și să medieze în cadrul colegiilor autorităților de supraveghere pentru indicii de referință critici, să furnizeze Comisiei consultanță tehnică referitor la punerea în aplicare a prezentului regulament, să coordoneze încheierea de acorduri de cooperare cu țări terțe, să elaboreze orientări pentru a promova convergența și consecvența transsectorială a regimurilor de sancțiuni și să țină registre de notificări privind utilizarea indicilor de referință și o listă cu administratorii de indici de referință înregistrați.

Costurile anuale estimate aferente celor 2 agenți temporari ar fi de 0,326 milioane EUR, la care Comisia ar urma să contribuie cu 40 % (0,130 milioane EUR), iar statele membre cu 60 % (0,196 milioane EUR).

Nu se preconizează posibilitatea reducerii personalului alocat ESMA în viitor (după 2020), întrucât în viitor numărul indicilor de referință, inclusiv al indicilor de referință critici, probabil că nu va scădea, ci mai degrabă va crește, iar ESMA va trebui să participe și să medieze în continuare în cadrul colegiilor autorităților de supraveghere pentru indicii de referință critici, și să îndeplinească și alte sarcini relevante stabilite mai sus.

(ii) Costuri operaționale și de infrastructură: este estimată, de asemenea, o cheltuială inițială de 0,25 milioane EUR pentru ESMA, la care Comisia ar urma să contribuie cu 40 %

[33] AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

[34] Țări candidate și, acolo unde este cazul, țări potențial candidate din Balcanii de Vest.

(0,1 milioane EUR), iar statele membre cu 60 % (0,15 milioane EUR). Această cheltuială se referă în principal la sistemele informatice care să permită ESMA să îndeplinească cerințele următoare:

- menținerea unei liste cu administratorii înregistrați în conformitate cu prezentul regulament și cu firmele din țări terțe care furnizează indici de referință în cadrul Uniunii;

- primirea de notificări privind utilizarea unui indice de referință în cadrul unui instrument financiar sau al unui contract financiar din Uniune, ținerea unui registru și asigurarea faptului că administratorii au cunoștință de această utilizare a indicelui.

ESMA va trebui să elaboreze și un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament până la 1 ianuarie 2018. Costul total este de 0,3 milioane EUR, la care Comisia va contribui cu 40 % (0,12 milioane EUR), iar statele membre cu 60 % (0,18 milioane EUR) în 2017.

Impactul estimat asupra cheltuielilor

Noile sarcini vor fi efectuate cu resursele umane disponibile în cadrul procedurii de alocare bugetară anuală, în contextul constrângerilor bugetare care se aplică tuturor organismelor Uniunii Europene și în conformitate cu programarea financiară pentru agenții. În special, resursele de care agenția are nevoie pentru noile sarcini, indicate în fișa financiară anexată la prezenta propunere vor fi consecvente și compatibile cu programarea resurselor umane și financiare pentru ESMA stabilite de recenta comunicare către Parlamentul European și Consiliu — Programarea resurselor umane și financiare pentru agențiile descentralizate în perioada 2014-2020 [COM(2013)519].

Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

În milioane EUR (cu 3 zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	Numărul 1A	Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă

DG: MARKT			Anul 2015[35]	Anul 2016	Anul 2017	Anul 2018	Anul 2019	Anul 2020	**TOTAL**
• Credite operaționale									
12.03.04 - Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (ESMA)	Angajamente	(1)	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	**1,010**
	Plăți	(2)	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	**1,010**
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice[36]									
Numărul liniei bugetare	12.03.04	(3)		**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
TOTAL credite pentru DG MARKT	Angajamente	=1+1a +3	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	**1,010**
	Plăți	=2+2a +3	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	**1,010**

35 Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

36 Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0	0	0	0	0	0	
	Plăți	(5)	0	0	0	0	0	0	
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)	0	0	**0**	**0**	**0**	**0**	
TOTAL credite în cadrul RUBRICII cu numărul	Angajamente	=4+ 6	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	**1,010**
1A din cadrul financiar multianual	Plăți	=5+ 6	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	**1,010**

Rubrica din cadrul financiar multianual	**5**	„Cheltuieli administrative”

În milioane EUR (cu 3 zecimale)

		Anul **2015**	Anul **2016**	Anul **2017**	Anul **2018**	Anul **2019**	Anul **2020**	**TOTAL**
DG: MARKT								
• Resurse umane (ale DG MARKT)		0,132	0,132	0,132	0,132	0,132	0,132	**0,792**
• Alte cheltuieli administrative		0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	**0,060**
TOTAL DG MARKT	Credite	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	**0,852**

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	**0,852**

În milioane EUR (cu 3 zecimale)

		Anul **2015**	Anul **2016**	Anul **2017**	Anul **2018**	Anul **2019**	Anul **2020**	**TOTAL**
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1 - 5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,382	0,272	0,392	0,272	0,272	0,272	**1,862**
	Plăți	0,382	0,272	0,392	0,272	0,272	0,272	**1,862**

Impactul estimat asupra creditelor operaționale

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

X Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

O mare parte din creditele operaționale utilizate de către Comisie ar fi legate de o creștere a finanțării ESMA, care decurge din cerințele prevăzute de prezentul regulament. În special, ESMA va necesita 2 membri suplimentari ai personalului (agenți temporari) cu un cost anual total de 0,326 milioane EUR, care ar fi cofinanțat de către Comisie (0,130 milioane EUR) și statele membre (0,196 milioane EUR). Aceștia vor efectua activitățile de:

participare și mediere în cadrul colegiilor autorităților de supraveghere pentru indicii de referință

furnizare către Comisie de consultanță tehnică cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament

coordonare a dezvoltării unor acorduri de cooperare cu țările terțe

elaborare a unor orientări pentru a promova convergența și consecvența transsectorială a regimurilor de sancțiuni

ținere a registrelor de notificări privind utilizarea indicilor de referință și o listă cu administratorii de indici de referință înregistrați

De asemenea, este estimată o cheltuială operațională inițială de 0,25 milioane EUR pentru ESMA, la care Comisia ar urma să contribuie cu 40 % (0,1 milioane EUR), iar statele membre cu 60 % (0,15 milioane EUR). Această cheltuială se referă în principal la sistemele informatice care să permită ESMA să îndeplinească cerințele următoare:

- menținerea unei liste cu administratorii înregistrați în conformitate cu prezentul regulament și cu firmele din țări terțe care furnizează indici de referință în cadrul Uniunii.

- primirea de notificări privind utilizarea unui indice de referință în cadrul unui instrument financiar sau al unui contract financiar din Uniune și ținerea unui registru.

De asemenea, prezenta inițiativă prevede majorarea finanțării ESMA în 2017 pentru a acoperi costurile de elaborare a unui raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament până la 1 ianuarie 2018. Costul total al elaborării respectivului raport ar urma să se ridice la 0,3 milioane

EUR (care urmează să fie angajate și transferate către ESMA în 2017), la care Comisia ar urma să contribuie cu 40 % (0,12 milioane EUR) și statele membre cu 60 % (0,18 milioane EUR) în 2017.

Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

Sinteză

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative

X Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite administrative, conform explicațiilor de mai jos:

În milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul 2015[37]	**Anul 2016**	**Anul 2017**	**Anul 2018**	**Anul 2019**	**Anul 2020**	**TOTAL**
RUBRICA 5din cadrul financiar multianual	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	**0,852**
Resurse umane	0,132	0,132	0,132	0,132	0,132	0,132	**0,792**
Alte cheltuieli administrative	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	**0,060**
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0,142	0,141	0,142	0,142	0,142	0,142	**0,852**

TOTAL	**0,142**	**0,142**	**0,142**	**0,142**	**0,142**	**0,142**	**0,852**

Creditele necesare pentru resurse umane vor fi acoperite de creditele direcției generale în cauză care sunt alocate deja gestionării acțiunii și/sau care au fost redistribuite în cadrul direcției generale, completate, după caz, cu orice alocare suplimentară care poate fi acordată direcției generale coordonatoare în cadrul procedurii de alocare anuală și în contextul constrângerilor bugetare.

Ipoteze:

– un funcționar cu grad AD lucrează cu normă întreagă la prezenta inițiativă în cadrul DG MARKT (costuri medii de 132 000 EUR pe an);

– costurile salariale anuale medii aferente personalului se bazează pe orientările elaborate de DG BUDG;

– costurile pentru misiuni sunt estimate la10 000 EUR pe an, pe baza proiectului de buget pe 2012 pentru misiuni pe cap de angajat.

37

Necesarul de resurse umane estimat

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

X Propunerea/inițiativa implică utilizarea a 1 funcționar al Comisiei cu grad AD la sediul Comisiei (DG MARKT), conform explicațiilor de mai jos. MARKT este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză. Acel 1 funcționar al Comisiei cu grad AD va fi finanțat prin redistribuire.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate: adoptarea de acte delegate care să ofere mai multe precizări cu privire la legislație, inclusiv acte delegate în curs care să indice în detaliu diferitele sectoare ale indicilor de referință în lumina evoluțiilor pieței și ale tehnologiei. Desemnarea de indici de referință critici transfrontalieri și detalierea condițiilor aferente acestora.

Estimare de exprimat în unități echivalent normă întreagă

	Anul **2015**	Anul **2016**	Anul **2017**	Anul **2018**	Anul **2019**	Anul **2020**
• Posturi din schema de personal (posturi de funcționari și de agenți temporari)						
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	1	1	1	1	1	1
XX 01 01 02 (în delegații)						
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)						
10 01 05 01 (cercetare directă)						
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: FTE)[38]						
XX 01 02 01 (AC, INT, END din „pachetul global”)						
XX 01 02 02 (AC, INT, JED, AL și END în delegații)						
XX 01 04 **yy**[39] - la sediu						
XX 01 04 **yy**[39] - în delegații						
XX 01 05 02 (AC, INT, END în cadrul cercetării indirecte)						
10 01 05 02 (AC, INT, END în cadrul cercetării directe)						
Alte linii bugetare (a se preciza)						
TOTAL	**1**	**1**	**1**	**1**	**1**	**1**

38 AC= agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară („Intérimaire”); JED= „Jeune Expert en Délégation” (expert tânăr în delegații).

39 Subplafonul pentru personal extern acoperit prin credite operaționale (fostele linii „BA”).

Necesarul de resurse umane va fi acoperit din efectivele de personal ale DG-ului în cauză, care sunt alocate deja gestionării acțiunii și/sau redistribuite în cadrul DG-ului, completate, dacă este necesar, prin resurse suplimentare care ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea și ținând cont de constrângerile bugetare.

Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa este compatibilă cu noul cadru financiar multianual.

☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente. Nu este cazul

☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual.[40]

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente. Nu este cazul

Participarea terților la finanțare

☐ Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.

X Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

Credite în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul **2015**	Anul **2016**	Anul **2017**	Anul **2018**	Anul **2019**	Anul **2020**	**Total**
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea	Statele membre	Statele membre	Statele membre	Statele membre	Statele membre	Statele membre	Statele membre
TOTAL credite cofinanțate	0,361	0,196	0,376	0,196	0,196	0,196	**1,521**

Participarea terților la finanțare pentru 2015 se referă la cofinanțarea ESMA de către statele membre. Costurile finanțate se referă, în principal, la:

a) Cheltuieli cu personalul: Statele membre vor contribui cu 60 % la finanțarea celor 2 agenți temporari necesari la sediul central al ESMA în vederea punerii în aplicare a cerințelor prevăzute în prezentul regulament. Acest lucru ar presupune o contribuție anuală a statelor membre de 0,196 milioane EUR.

b) Cheltuieli operaționale inițiale: Statele membre ar trebui, de asemenea, să contribuie cu 60 % din cheltuielile operaționale inițiale de 0,25 milioane EUR suportate de ESMA în 2015, ceea ce reprezintă în total 0,15 milioane EUR. Această cheltuială este legată în principal de sisteme informatice care să permită ESMA să îndeplinească cerințele din prezentul regulament.

c) Raportul privind punerea în aplicare: Statele membre contribuie, de asemenea, la finanțarea unui raport elaborat de ESMA privind punerea în aplicare a prezentului regulament până la 1 ianuarie 2018. Costurile totale ale raportului sunt prevăzute ca fiind în valoare de

[40] A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional.

0,3 milioane EUR[41], la care statele membre vor contribui în proporție de 60 % (0,18 milioane EUR) în 2017.

Impactul estimat asupra veniturilor

X Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

[41] Costurile au fost estimate pe baza costurilor medii de elaborare a unor rapoarte similare de către DG MARKT, aplicând o corecție pentru a reflecta impactul inflației.

ANEXĂ la Fișa financiară legislativă pentru propunerea de Regulament privind indicii de referință cu privire la costul estimat pentru ESMA al punerii în aplicare a cerințelor prevăzute în propunere

Costurile legate de sarcinile care urmează să fie îndeplinite de către ESMA au fost estimate în funcție de trei categorii de costuri: costuri cu personalul, costuri de infrastructură și costuri operaționale, în conformitate cu clasificarea din proiectul de buget general al ESMA.

a) Costuri cu personalul: necesitatea de a crește numărul angajaților reflectă noile sarcini care revin ESMA ca urmare a prezentului regulament. Acestea sunt legate de rolul ESMA de participare și mediere în cadrul colegiilor autorităților de supraveghere pentru indicii de referință critici, precum și de furnizarea către Comisie de consultanță tehnică privind punerea în aplicare a prezentului regulament, de coordonare a încheierii de acorduri de cooperare cu țări terțe, de elaborare a de orientări pentru a promova convergența și consecvența transsectorială a regimurilor de sancțiuni și de ținere a unor registre de notificări privind utilizarea indicilor de referință și a unei liste cu administratorii de indici de referință înregistrați.

Conform estimărilor actuale, bazate pe propriile estimări ale Comisiei și pe estimările ESMA, activitățile vor necesita 2 agenți temporari. Aceștia sunt în plus față de personalul care lucrează deja în domeniul indicilor de referință în cadrul ESMA. Costurile anuale cu personalul estimate pentru ESMA sunt de 0,326 milioane EUR, la care Comisia va contribui cu 40 % (0,130 milioane EUR), iar statele membre cu 60 % (0,196 milioane EUR).

b) Costuri operaționale și de infrastructură: de asemenea, este estimată o cheltuială operațională inițială de 0,25 milioane EUR pentru ESMA, la care Comisia ar urma să contribuie cu 40 % (0,1 milioane EUR), iar statele membre cu 60 % (0,15 milioane EUR) în 2015. Această cheltuială este legată în principal de sistemele informatice care să permită ESMA să îndeplinească cerințele următoare:

- menținerea unei liste cu administratorii înregistrați în conformitate cu prezentul regulament și cu firmele din țări terțe care furnizează indici de referință în cadrul Uniunii;

- primirea de notificări privind utilizarea unui indice de referință în cadrul unui instrument financiar sau al unui contract financiar din Uniune, ținerea unui registru și asigurarea faptului că administratorii au cunoștință de această utilizare a indicelui.

Prezenta inițiativă prevede, de asemenea, majorarea finanțării ESMA cu 0,3 milioane EUR în 2017 pentru a acoperi costurile aferente elaborării unui raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament până la 1 ianuarie 2018. Costul total al elaborării raportului este estimat la 0,3 milioane EUR (care urmează să fie angajate în 2018 și plătite în 2017), la care Comisia ar urma să contribuie cu 40 % (0,12 milioane EUR), iar statele membre cu 60 % (0,18 milioane EUR). Costurile au fost estimate pe baza costurilor medii de elaborare a unor rapoarte similare de către DG MARKT, aplicând o corecție pentru a reflecta impactul inflației.

Propunerea NU are implicații financiare asupra veniturilor ESMA.
Repartizarea detaliată a costurilor estimate cu personalul pe diferite categorii este prezentată în tabelul 1 de mai jos.

Alte ipoteze:

– pe baza distribuirii ENI în proiectul de buget pentru 2012, se presupune că cele 2 ENI suplimentare vor corespunde unui număr de 2 agenți temporari, cu un cost total de 0,326 milioane EUR pe an, care ar fi cofinanțat de către Comisie (0,130 milioane EUR) și statele membre (0,196 milioane EUR) anual.

– costurile salariale anuale medii pentru diferite categorii de personal se bazează pe orientările DG BUDG și sunt estimate la 132 000 EUR pe an;

– coeficientul de ponderare a salariilor pentru Paris este de 1,161;

– costurile de delegație sunt de 10 000 EUR, estimate pe baza proiectului de buget pe 2012 pentru misiuni pe cap de angajat;

– costurile legate de recrutare (transport, cazare la hotel, examene medicale, instalare și alte alocații, costuri de mutare etc.) sunt estimate la 12 700 EUR, pe baza proiectului de buget pe 2012 pentru recrutare, per angajat nou.

COSTURI CU PERSONALUL ESMA			**Euro (milioane, 3 zecimale)**						
Tip de cost	**Număr**	**Cost mediu**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**TOTAL**
Titlul 1: Cheltuieli cu personalul									
din care agenți temporari	2	0,153	0,306	0,306	0,306	0,306	0,306	0,306	1,836
Cheltuieli legate de recrutare			0,025						0,025
Cheltuieli de delegație			0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,120
Total titlul 1 Cheltuieli cu personalul			**0,351**	**0,326**	**0,326**	**0,326**	**0,326**	**0,326**	**1,981**
din care contribuția comunitară (40 %)			**0,140**	**0,130**	**0,130**	**0,130**	**0,130**	**0,130**	**0,790**
din care contribuția statelor membre (60 %)			**0,211**	**0,196**	**0,196**	**0,196**	**0,196**	**0,196**	**1,191**